

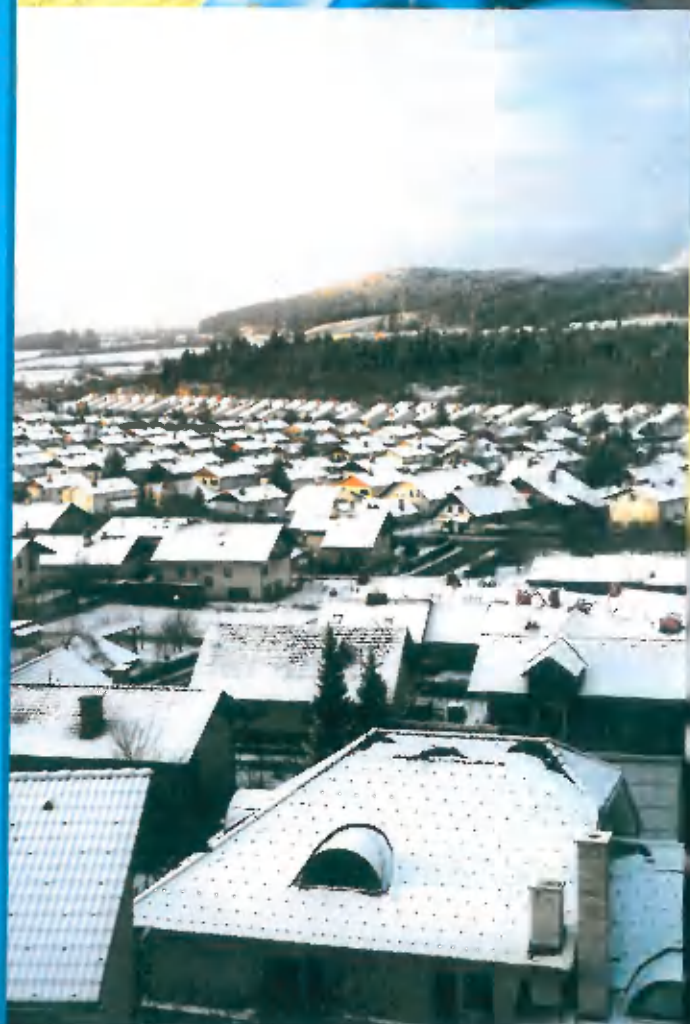
odsev

*Kako smo v Trzinu
proslavili slovenski
kulturni praznik*

*Bili so in ostajajo
veliki ljudje:
Marjanca Ručigaj*

*Propad kulturne
dediščine v Trzinu*

*Ali je Odsev
sploh potreben*

TUŠ KLUB

TUŠ
Diskont MIMESA

Krajani Trzina, radi bi vas obvestili, da smo združili moči s trgovsko verigo TUŠ, saj menimo, da vam bomo lahko zagotovili še boljšo ponudbo in še bolj kakovostne akcije, ki jih pripravljamo dvakrat mesečno. Imetniki TUŠ kartice pa imajo še dodatne popuste.

Vljudno vabljeni.
Lep pozdrav

Mimesa d.o.o.

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 01 564 - 17 - 91
GSM: 041 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tuši na dom!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

Ce ste pisoci, ce obvladate tipkanje na racunalnik, vas veseli fotografiraja ali pa bi enostavno zeleli na nek nacin prispevati k uspešnejšemu in prijetnejšemu življenju v našem kraju, vas vabimo, da se pridružite skupini zagnancev v uredništvu občinskega glasila Odsev.

Vsi, ki bi želeli sodelovati z nami, se lahko obrnete na katerega od članov uredništva, lahko pokličete po telefonu (št.: 041/370-206) urednika Mirota ali pa se oglasite ob sredah popoldne med 17. in 19. uro v prostorih uredništva v prvem nadstropju stare osnovne šole Trzin, Mengeska (nad vrtcem PALČICA).

Vabljeni, pridružite se nam

Uredništvo Odsev

EDINOST, SREČA, SPRAVA, K NAM NAJ NAZAJ SE VRNEJO

Mesec februar. Mesec kulture. Ne gre le za en dan, ki mu pravimo kulturni praznik, kulturi naj bi namenjali več pozornosti kar cel mesec. Enim to uspe, drugim ne, tretjim pa kultura sploh ni mar. Ampak tudi to je kultura. Kultura namreč ni le umetnost in delovanje na umetniškem področju. Kultura je mnogo več, je naš način življenja, je tisto, kar nas razlikuje od živali pa tudi od drugih ljudi. Pravzaprav je vseobsegajoča. Tudi naš življenjski stil je del naše kulture. Celo pomanjkanje kulture je na nek način zrcalo revne, še zlasti srčne, kulture posameznika, lahko pa tudi družbe. Umetnost je le njen najplemenitejši del, nekakšna nadgradnja naše kulture.

Prav zaradi tega me niti ne moti, če je dan, ki je v letu posvečen slovenski kulturi, nerodno

postavljen ravno na obletnico smrti našega največjega pesnika. Mogoče tudi v tem lahko vidimo prispodobo slovenske duše, naše kulture. Včasih smo malo nerodni, togi, predvsem pa se mnogo raje zatekamo k bolečini kot pa veselemu razglašanju sreče. Saj se znamo poveseliti in smo lahko zabavni ljudje, a vseeno sta nam še vedno nekako bližja občutek majhnosti in ponižnosti. Kar prevečkrat se radi zapremo vase, v svoje lupine, v svoje zaprto okolje. Nevoščljivo skiljenam je primerjanje s sosedi nam je bližje kot pa veselo, iskreno veselje in uživanje ob njihovih dosežkih in uspehih, ki bi tako postali tudi naši. Nekaj teh slabih navad smo se sicer že otresli in vsaj na nekaterih področjih se že radi potrkamo po prsih. Tudi drugi nam priznavajo, da smo med najuspešnejšimi državami, ki se po-

tegujejo za članstvo v Evropski zvezi. Čeprav nismo ravno najbolj zadovoljni, je naša življenjska raven v primerjavi s številnimi drugimi državami na zemeljski obli v povprečju še vedno med najvišjimi. Marsikdaj smo lahko upravičeno ponosni na dosežke nekaterih naših športnikov, znanstvenikov in drugih sinov sloveče matere. Tudi na področju umetnosti imamo nekaj vidnih osebnosti, ki so s svojimi uspehi dosegli raven predstavnikov drugih narodov. Žal pa so to pogosto bolj ali manj svetle izjeme. Država namenja premalo pozornosti spodbujanju delovanja in razvoja tistih, ki izstopajo iz povprečja, še zlasti pa umetnosti rada mačehovsko reže kruh. Na nekaterih področjih se nekateri že prenjajajo državne pogače, za umetnike pa še vedno zelo pogosto velja: »Step je, kdor se s petjem ukvarja.«

In kako je v Trzinu? Za Trzince je vedno veljalo, da smo ljudje posebne vrste. »Skirce« pač. Prave trzinske skirce so zdaj na žalost vedno bolj v manjšini.

Trzin vse bolj postaja zbirni lovec kultur ljudi iz najrazličnejših krajev in predelov. To je po eni strani dobro, prav pa bi bilo, da bi le skušali ohraniti vsaj v spominu vse tisto, kar še spominja na nekdanjo trzinsko kulturo. To bi lahko dalo našemu kraju in naši občini prepoznavnost pa tudi korenine. Prav je, da ohranjamo spomin na to, kako se je včasih v Trzinu živel, da se spominjamo ljudi, ki so tu bojevali svoj hoj za preživelje in ustvarjali, še zlasti pa tistih, ki so se vidneje zapisali v zgodovino kraja; pa naj bo to rokovnjač Dimež ali pa župnik Kragej. Prav je, da se zavedamo, da so pred nami živeli ljudje, ki so po svoje dali pečat kraju, v katerem živimo, in da je tudi zaradi njih naš Trzin tak, kot je.

V zadnjih desetletjih je naše naselje doživelo največje spremembe, največji razvoj, zato se zdi, da so prispevki naših prednikov relativno manj pomembni. Vendar temu ni tako. Delovali so pač v svojem času, v razmerah kakršne so bile tedaj. Zdaj tak-

ratno življenje in miselnost vse težje dojamemo, ni pa nam treba tega omalovaževati. Nasprotno, na to moramo biti ponosni. Le tako bo naš kraj ohranil svojo dušo tudi, ko nas bodo še bolj stisnile lovke razraščajoče se ljubljane.

V zadnjem času je v Trzinu zelo živahno družabno življenje. Kar dosti prizadevnih društev in ljudi imamo v svoji sredi. Tudi ta društva in ljudje dajejo pečat življenju Trzina in njegovi kulturi. Lepo bi bilo, da bi jih podprli še drugi. Da bi bilo družabno življenje v Trzinu še bolj množično in pestro. Med nami prebiva kar veliko uglednih, sposobnih in nadarjenih ljudi. Nekateri se vključujejo tudi v življenje kraja, precej pa je takih, ki nad provincialnostjo in majhnostjo občine vihajo nos in se raje razdajajo in uveljavljajo v prestolnici. Vsi smo svobodni in lahko počnemo, kar nas je volja, verjetno pa bi bilo le prav, da bi v spominu kraja dali priznanje predvsem tistim, ki delujejo in se razdajajo na domačem področju.

V Odsevu se trudimo, da bi ohranili spomin na takšne ljudi in dogodke. Pravimo, da smo tudi kronika Trzina. Vsaj za zadnjih nekaj let to verjetno drži. Mogoče bi bilo tudi zaradi tega prav, da bi naš časopis še naprej obstal tak in v takšnem obsegu, kot je zdaj, seveda pa je lahko tudi še boljši. Prav bi bilo, da bi si bila o tem edina večina Trzincev. Če te podpore nimamo, pa je res škoda zapravljati čas in denar. Nismo prepričani, da bo anketa, ki smo jo vlagali v prejšnjo številko Odseva, pokazala pravo sliko volje Trzincev, vendar menimo, da bi tudi v tem primeru lahko našli skupno besedo; tako bi Prešernove besede iz naslova tega prispevka lahko dobile osnovo.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika: Mateja Erčulj

Tehnični urednik: Emil Pevec

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trženje: Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan

Ostali člani uredništva: Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Metan, Petra Muhič, Viktorja Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek, Katja Rebec, Mirjam Stih, Mojca Trček, Peter Zalokar

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1700 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobite brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. marca 2003. Vše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. marca na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67   ☎: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:
Zivinski pogled na Trzin.

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

Kot je slišati, je anketni list, ki ste ga bralci Odseva dobili skupaj z januarsko številko, povzročil precej nepotrebnega vznemirjenja, češ da želi občina ukiniti občinsko glasilo, ki je pri velikem delu občanov in občank zelo priljubljeno. Naj torej takoj z vso odgovornostjo poudarimo, da nihče ne razmišlja o čem takem. Vsaj ne v tako imenovanem vodstvu občine.

Namena priloženega anketnega lista v januarški številki sta bila dva. Prvi je bil povezan z nespornimi ugotovitvami, da vsi naslovniki, ki Odsev dobivajo ali domov ali na sedež svojega podjetja, revije dejansko ne berejo in tudi menijo, da ni potrebe, da bi jo dobivali. Vsaj nekaj tovrstnih izjav smo že slišali in zato želimo preprosto preveriti, kolikšno je število izvodov, ki gredo, kot se reče, v nič. Gre za to, da Odsev trenutno izhaja v 1.700 izvodih, in če bi se izkazalo, da je od tega vsaj nekaj sto izvodov takih, ki romajo neprebrani v kontejnerje za odpadke in bi potem lahko nakladno ustrezno znižali, bi v celem letu vendarle prihranili nekaj denarja (papir, raznos in nekoliko nižji stroški tiska). Vsi ostali, ki boste samo potrdili svoj interes za to, da Odsev še naprej redno dobivate, ga boste dobivali tudi nadalje enako brezplačno kot doslej. O tem torej ni nikakršnega dvoma. Goto-vo pa tudi bralci Odseva, občani in občank

ke Občine Trzin, soglašate s stališčem, da je varčevanje tudi v tem primeru smiselno, in da je popolnoma nepotrebno pošiljati občinsko glasilo nekomu, ki ga morda ni še niti enkrat odprl. Vemo pa, da takšni primeri obstajajo. Zato v tej številki še enkrat prilagamo anketni list, da ga boste lahko oddali fizično, ki tega še niste storili in si tako zagotovili Odsev tudi v prihodnje. Drug namen januarске ankete pa je bil istočasno izvedeti še kaj o tem, kaj vam je v Odsevu najbolj všeč, katerega pisanja bi si želeli več, katerega mogoče manj ipd. V ta namen je bil na drugi strani lista objavljen nekoliko obširen vprašalnik, ki ste ga pač izpolnili, če ste želeli; če ne, pa tudi ne. Tokrat še enkrat ponujamo možnost tistim, ki se niste odzvali že na januarsko anketo in vas sprašujemo samo po tem, ali želite še naprej prejemati Odsev. Če ga želite, ga boste, kot rečeno, dobivali enako kot doslej – brezplačno. Če ga ne želite, vam ga ne bomo več dostavljali.

Ker pa sem že omenil kontejnerje za odpadke, bi rad v zvezi s tem dodal še nekaj. Že večkrat so se name ali na upravo občine obrnili občani, ki bi želeli, da bi bilo po Trzinu razmeščenih več velikih (zelenih) kontejnerjev, v katere bi lahko odlagali zlasti travo ob kosnjih zelenic, veje ob obrezovanju živih mej in podobne odpadke. Naj naprej omenim, da smo v prvih dveh letih po ustanovitvi občine to že zagotavljali, vendar smo po vztrajnih zahtevah posameznih občanov te kontejnerje odstranili, kajti ti občani in občanke so nas tudi upravičeno opozarjali, da drugi vanje odlagajo tudi odpadke, ki v odprte kontejnerje ne sodijo, in to je povzročalo zbiranje mrčesa in glodalcev. Če bi torej bilo mogoče zagotoviti, da bi v take kontejnerje mi vsi dovolj disciplinirano res odlagali samo določene odpadke (travo, veje, morda še druge odpadke iz lesa in nič drugega), bi bilo smiselno še enkrat poskušati, vsaj na enem ali dveh krajih, kjer je živih mej in zelenic največ. Toda, žal je že s kontejnerjem na dvorišču občinske stavbe več slabih izkušenj. Ugotavljamo, da vanj odlagajo, deloma najbrž občani in lastniki

lokalov iz Trzina, deloma pa najbrž celo »obiskovalci« od drugod, ogromne količine raznih kosovnih odpadkov, embalaže, plastenk ipd. Če se bo to nadaljevalo, bomo tudi ta kontejner preprosto morali odstraniti, saj so stroški nenehnega praznjenja preprosto previsoki.

P. S.: V zvezi z »Izjavo za javnost«, ki sta jo v januarški številki Odseva objavila dva člana svetniške skupine Za zeleni Trzin, bi se rad le na kratko odzval. Pravita, da sem njihovo skupino jaz določil za opozicijo. To trditve zavračam. Res je, da sem se neposredno po volitvah »pogovarjal« z nekaterimi skupinami o sodelovanju, vendar ne z vsemi ostalimi, razen z njihovo, temveč s tistimi, s katerimi smo se o delovanju občine v mandatu od jeseni 2002 do jeseni 2006 pogovarjali tudi pred volitvami. Sicer pa o tem, ali kdo je in ravna kot opozicija ali ne, ne kaže sklepati le po njegovih besedah, temveč po dejanjih. Če nekdo tako rekoč za vse pomembnejše pretekle odločitve, ki so bile sprejete po veljavni proceduri oz. po predpisanih postopkih, zavrača, naj se o njih še enkrat razpravi in odloča, ker pač njemu niso všeči, je to povsod razumljeno kot opozicijsko ravnanje. Isto velja za izkoriščanje pravice do postavljanja vprašanj in pobud županu in upravi. Če kdo vztrajno postavlja po deset in več vprašanj, pobud in zahtev, ki morda terja jo tudi po več dni dela posameznika v upravi, zato da bi morda odvrnil te ljudi od drugega dela ali v kakem primeru vzbudil dvom o racionalnosti katere od odločitev, je tudi to ponavadi razumljeno kot opozicijsko ravnanje. Sicer pa: sladak je biti pretežno »proti«. Če se sprejeta odločitev slučajno izkaže kot napačna, si heroj, ker si bil proti. Če se to ne zgodi, se tvoje nasprotovanje pozabi, zasluge pa pripadajo vsem. A ne glede na to, me čisto nič ne moti, če imamo tudi v občinskem svetu opozicijo. Če je opozicija res dobrotelna, bo to koristilo vsem, tudi t. i. vodstvu občine.

Tone Peršak

4. SEJA OBČINSKEGA SVETA ODSEV NAJ IZHAJA PRAVOČASNO!

Čeprav je zunaj mrz in brije mrzel veter s pobočja Kamniških Alp in Čeprav bi vsak najrajši ostal doma, na toplem, s škodelico čaja v roki, dolžnost in odgovornost trzinske svetnike kliče k delu. Tokrat so se sestali že na četrty redni seji občinskega sveta (kajne, kako hitro mine čas?) in prvih nekaj kratkih sej je kronala tokratna daljša. Na dnevnem redu se je namreč znašlo kar 11 točk (letno povprečje je, po moji oceni, 8) s popolnoma različno problematiko. Tokratna, lahko bi rekla, novost sta bila dva predstavnika javnosti, ki sta dobila tudi pravico do besede pri obravnavanju ene od točk.

S katerimi enajstimi točkami se je torej ukvarjali svetniki? Začeli so s poročilom o uresničevanju strategije razvoja Trzina. Strategija je bila sprejeta ob ustanovitvi občine in je zavezujoča (posamezni cilji se seveda lahko spremenijo, če je njihova sprememba utemeljena), poročilo pa svetniki obravnavajo ali ob zaključnem računu občine ali pa prej. Poročilo ugotavlja, da je uresničevanje nekaterih ciljev zamudna (na primer center družbenih dejavnosti, ambulanta, konstruktivna povezavalke med OIC in Trzinom, modernizacija Jemčeve), čemur so hotovali objektivni razlogi, so pa zagotovljeni pogoji pravnega reda in miru ter demokratičnosti.

Problematika Odseva

Nato so se svetniki soočili s problematiko časopisa, ki ga pravkar berete. Odsev naj bi bil za Občino preveč drag (občina je namreč izdajatelj časopisa), zaradi česar se je občinska uprava odločila za zmanjšanje števila izvodov. Odsev naj bi na dom (še naprej brezplačno) dobivala le gospodinjstva, ki se bodo za to odločila z naročilnico. Mnogo očitkov je letelo tudi na račun nenehnega zamujanja (česar se vsi v uredništvu prav dobro zavedamo), svetniki pa so dali tudi nekaj nasvetov, da do zamud v prihodnosti ne bi prišlo. Pri tej točki dnevnega reda je bil najbolj na tapeti Miro Štebe, glavni in odgovorni urednik Odseva, ki je pojasnjeval vzroke za zamude, da je dejanski strošek izdajanja Odseva nižji, kot mislijo, v kolikšni meri bo vplivalo zmanjšanje števila izvodov časopisa na občinski proračun, v kakšnih pogojih dela uredništvo. Med razpravo si lahko kaj hitro dobili občutek, da o ustvarjalci Odseva kot tudi občinska

uprava stojita na dveh različnih bregovih in se nikakor ne moreta sporazumeti o skupnem dobru za časopis. Pri vsem »pregovarjanju« okoli Odseva pa se mi zdi zanimivo prav to, da se le-ta ciklično ponavljajo, glavni urednik pa je zaradi tega prav gotovo dobil kakšen siv las. Zanimiva ideja, ki se je porodila pri tej točki, pa je bila, da bi trženje Odseva zaupali kakšnemu podjetju, ki se ukvarja izključno s tem.

Kadrovska zadrega

Brez premora in predaha so svetniki nadaljevali z razrešitvijo Anice Batis kot predsednice nadzornega odbora. Svetniške skupine lahko tako ponovno predlagajo svoje kandidate za novega predsednika ali predsednico, ki bo najverjetneje znan do prihodnje seje. Zaradi sprememb jezika lahko prihaja tudi do sprememb v različnih pravilnikih, ki jih morajo svetniki prav tako obravnavati. Tokrat je bil zaradi terminologije spremenjen pravilnik za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči. Pogoj, ki so določeni v pravilniku, pa ostajajo še naprej enaki.

Komu pomoč

Tudi pri naslednji točki dnevnega reda so se pogovarjali o denarni pomoči, in sicer o državni pomoči gospodarstvu in kmetijstvu. Pri teh vrstah pomoči občina ni samostojna pri odločanju o tem, koliko in komu bo namenila pomoč, ker mora le-ta biti odobrena tudi s strani države, pri čemer mora občina upoštevati načelo konkurenčnosti (pomoč ne sme biti večja od pomoči v Evropski Uniji).

Svetniki so tako sprejeli pet sklepov, s katerimi soglašajo o izplačilu pomoči v predlaganih zneskih, o posojilu za kreditiranje podjetništva in kmetijstva ter o razpisu sredstev za ekološko izobraževanje kmetov. Nekaj polemike se je razvilo pri amandmaju o višini pomoči za stroške analize somatskih celic in pri tej točki je prišel do besede predstavnik javnosti. Razložil je, čemu je potrebna analiza somatskih celic. Z njo namreč ugotavljajo število levkocitov pri krvavah, na osnovi tega se potem lahko opredeli, ali je mleko bolj ali manj kvalitetno in se ga glede na kvaliteto kmetov tudi plača. Analiza somatskih celic pa je pomembna tudi pri sirjenju. Morda so svetniki tudi zaradi te razlage zavrnili amandma. Vsekakor pa se mi zdi, da smo vsi izvedeli nekaj popolnoma novega.

Poročila o delu Defektološkega zavoda na seji niso podrobneje obravnavali, je pa zavod to poročilo leto dolžan posredovati, saj je Občina Trzin ena od njegovih ustanoviteljic. Defektološki zavod enkrat tedensko obravnava 61 otrok, od tega so štirje otroci iz Trzina.

Za kulturno turistično pot

Svetniki so s sklepom podprli projekt Po poteh kulturne dediščine, ki ga pripravljajo 13 občin. Namen projekta je osnovati traso turistične poti mimo kulturnih, naravnih ali zgodovinskih znamenitosti. Občina Trzin bi za ta projekt namenila približno 170.000 tolarjev. Svetniki so se seznanili s poročili o stroških organizatorjev volilnih kampanj. Stroške naj bi prikazali vsi udeleženci volilnih kampanj, tudi tisti, ki vanje niso vložili niti tolarja, vendar pa so vse sankcije v zvezi z morebitnimi kršitelji pod nadzorom države oziroma računskega sodišča.

Po hitrem postopku so obravnavali Odlok o predkupni pravici Občine. Vlada je namreč 1. januarja sprejela zakon, ki ureja predkupno pravico občine znotraj poselitvenega območja. Ta zakon najbolj zadeva velike mesne občine, kjer je velik promet z nepremičninami, tako prodajalci kot kupci pa se želijo v čim večji meri izogniti vmešavanju občine v posel. V zakonu je tudi določba, ki od prodajalca zahteva, da nepremičnino po neki ceni najprej ponudi občini in šele ko se občina odloči, da nepremičnine ne bo kupila, lahko po isti ali višji ceni nepremičnino proda drugemu kupcu. Zakon skuša ščititi predvsem nepremičnine, ki so povezane z javnim interesom.

Nazadnje je občinski svet dal soglasje k imenovanju nove članice v Svet OŠ Roje. Svetniki so, kot že enkrat prej, pokazali svojo človečnost, ko so po koncu seje z minuto molka počastili spomin na gospoda Gradišarja, pokojnega svetnika, ki je deloval v prejšnjem mandatu. Upam, da bo v prihodnje teh minut čim manj.

Mateja Erčulj

Zakrpano prijateljstvo In pogetre juha nista nikoli tako okusna, kot sta bila prej.

[italjanski]

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:

564 17 72

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:
<http://www.obcina-trzin.si/>

Ne spreglejte!

V tej številki Odseva (Uradni vestnik) je objavljen

RAZPIS ZA POSREDOVANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE TRZIN ZA LETO 2003

Komisija za občinska priznanja, proslave in promocijo občine bo pri pripravi predlogov za podelitev priznanj in nagrad upoštevala samo predloge, ki bodo v zapečatenih ovojnica vloženi ali bodo prispeli po pošti najkasneje do vključno 28. marca 2003 do 12.00 ure na naslov Občine Trzin.

Predloge za podelitev priznanj lahko predložite občani in občanke Občine Trzin, občinske organizacije, političnih strank, društva in druge pravne osebe, organizacije, javni zavodi, gospodarske družbe in samostojni podjetniki oziroma obrtniki.

ALI JE ODSEV SPLOH POTREBEN?

To se kar prepogosto vprašamo v uredništvu našega glasila. Prav neverjetno je, da se nam ta vprašanja zastavljajo vedno, kadar na Občini govorijo o denarju in o polletnih poročilih o izhajanju našega časopisa. Zanimivo je, da ob tem na Občini hitro rečejo, da je časopis potreben in da ga podpirajo, ko mislimo, da so stvari razčiščene, pa se vprašanje spet pojavi.

Ali nam je res treba vedno znova dokazovati, da ni tako slabo, če občina omogoči občanom, da so obveščeni o dogajanju na svojem območju tudi s pomočjo časopisa, kakršen je naš Odsev. Na Občini pravijo, da je v Sloveniji kar veliko občin, v katerih nimajo svojih občinskih glasil, pa jih ni mihte izloiti. To je res, ampak zakaj naj bi se zgledevali po slabših, ko pa se v isti sapi radi ukramo po prsih, da smo ena najbogatejših občin.

Občina je dolžna seznanjati občane s svojim delom in odloki, ki jih sprejema občinski svet. Res je, da to lahko naredi na različne načine in da ji to omogoča tudi, da da v javnost le tiste informacije, ki so ji pogodu. Za druge informacije se morajo občani v takem primeru bolj potruditi, čeprav so načeloma tudi te na razpolago. Zato ni čudno, da nekaterim verjetno ni pogodu, če kdo preveč dreza in na široko obvešča ljudi, saj to lahko spodbudi bralce, da začno postavljati še druga, manj ugodna vprašanja ali pa da celo začno razmišljati po svoje, kar je sicer pohvalno, ampak včasih, vsaj za občinske veljake, tudi naporno.

Kakšna je resnična cena

Prav je, da je občina varčna in da ljudje iz občinskega vodstva pretehtajo vsak tolar, preden ga kam vložijo. Ko gre za naš časopis, pa nekateri vseeno razmišljajo kar preveč ozko, birokratsko. Ves čas nas in vas prepričujejo, da je naš časopis predrag. Ko prikazujejo, koliko časopis stane Občino, vedno znova skupaj seštevajo stroške časopisa Odsev in Uradnega vestnika Občine Trzin. Obe tiskovini sicer res običajno izhajata skupaj, vendar gre za dve različni stvari, ki jih v številnih občinah ne mešajo skupaj. Lani je enajst številik Odseva obsegalo 352 strani, kar je Občino veljalo 7.884.661 SIT. Če od tega odštejemo 2.433.325 SIT prihodkov od v Odsevu objavljenih reklam, potem lahko ugotovimo, da je resnični strošek Odseva 5.451.336 SIT, kar pa ni več tako visok znesek. Seveda, če k temu prištejemo 1.853.794 SIT izdatkov za 152 strani Uradnega vestnika, potem je izdatek za Odsev in Uradni vestnik višji – 9.738.445,31

SIT, kar pa je še vedno manj od 10 milijonov, kolikor naj bi bilo v lanskem proračunu namenjenih za Odsev. Resnici na ljubo je treba zapisati, da je v nekaterih občinah ta znesek nižji. Nekatje je organizacija dela v uredništvih drugačna, drugje prihranijo na druge načine, vendar pri tem najpogosteje trpi kakovost časopisa. Spet se vprašamo, zakaj naj bi se primerjali s slabšimi.

Naročilnice in anketa

Verjetno ste se vsaj nekateri zamislili, ko ste v prejšnjem Odsevu našli anketo in naročilnico. Na Občini zdaj pravijo, da smo anketo želeli mi, s pomočjo izpolnjenih naročilnic pa naj bi ugotovili, kolikšna je sploh želja občanov po našem glasilu. O anketi smo res večkrat govorili, vendar če bi jo sestavljali mi, ne bi sestavili tako zahtevne ankete. Želeli bi, da nam bralci odgovore predvsem na to, kaj pogrešajo, česa se jim zdi preveč in kaj menijo o sedanjem obsegu časopisa. 29 vprašanj, ki terjajo kar nekaj poznavanja Odseva, pa je, vsaj po našem mnenju, za tovrstno anketo skoraj prezahtevna naloga, še zlasti, če jo je treba potem še nesti na eno od določenih mest. Kar se tiče naročilnic, pa v uredništvu skoraj do zadnjega hipa nismo vedeli za namero Občine. Ker je Občina izdajatelj časopisa in ga pretežno tudi plačuje, kaj takega mirno lahko naredi, vseeno pa bi bilo le prav, če bi se o tem prej vsaj malo pogovorili in uskladili z odgovornimi uredniki. Tudi take stvari se namreč dotikajo njegovih pristojnosti.

Svobodna izbira bralcev

Nikoli si nismo delali utvar, da vsi občani berejo naš časopis. Vedeli smo, da nekateri nimajo časa, drugih ne zanima, tretjim pa časopis preprosto ni všeč. Nič hudega. Tudi to je demokracija. Vemo, da praktično nobenega časopisa vsi, ki ga prejmejo, ne preberejo v celoti. To velja tudi za naročnike in tudi za tiste, ki se ponavadi uvrtajo med redne bralce. Tudi kupci knjig, čeprav so jih izbrali in plačali, le teh nemalokrat ne preberejo. Postavimo jih na svoje knjižne police ali pa na skladovnice papirja na svojih delovnih mizah in čakajo, kdaj bodo imeli čas za njihovo branje. Tega pa mogoče nikoli ni. Takšno je pač življenje in zakaj bi bilo pri Odsevu drugače. Pomembno pa je, da imajo vsi možnost, da časopis preberejo. Če je ne izkoristijo, je to njihov problem. Eno temeljnih orodij demokracije so volitve. Vsi volilni upravičenci imajo pravico in dolžnost, da grede voliti, če ne grede, je pa to njihov problem in tudi njihova pravica. Pomembno je, da so imeli možnost. Enako je s časopisom. Ljudje ga lahko tudi nepre-

branega vržejo v kanto, važno je, da so dobili in da so imeli možnost, da se iz njega informirajo.

Za koliko nižji stroški

Na Občini pravijo, da bodo s tem, ko bo manj ljudi prejelo časopis, znižal stroške. Za malenkost prav gotovo. Vendar je treba upoštevati, da so pri večji ali manjši nakladi stroški, ki se ne spreminjajo. Honorarje za urejanje, pisanje, fotografiranje, lektoriranje, grafično postavljanje in oblikovanje strani in tudi tiskanje je treba plačati v vsakem primeru. Znižati se le stroški papirja, ki se ga porabi manj nekaj manj pa naj bi bilo tudi stroškov po raznosu časopisa. A to so vseeno sorazmerno majhni prihranki.

Precej večji prihranki so, če se zmanjša število strani, zato smo žal večkrat morali poslušati očitek, da je Odsev županovo trobil. Prepričani smo, da to ne drži povsem, saj smo večkrat pisali tudi kritično o nekaterih potezah občinskega vrha, trudili pa smo se tudi predstavljati drugačna mnenja in poglede občanov.

To vedo tudi na Občini, vendar vsi v en glas poudarjajo, da je časopis krasen in je tudi potreben ter da mora izhajati. Če to res, se sprašujemo, zakaj se moramo vsake pol leta ukvarjati z vprašanjem o njegovi potrebnosti. Škoda je živcev in energije, a stvar se ponavlja, vemo pa, da bo še hujša, saj v Trzinu letos prihaja spet nov val prisejencev, tako da bi morali nakladi časopisa verjetno spet povečati. Ker so te številke ponovno vložene naročilnice, vse, ki jih še niste izpolnili, časopis pa bi želeli prejemati še naprej, pozivamo, da jih tokrat izpolnite, kajti lahko se zgodi, da časopisa ne boste več prejeli.

Glavni in odgovorni urednik Odseva
Miro Štebe

Bolečina

Kadar mi je zelo hudo, solze nič ne tečejo. Le v prsih me boli, srce pa komaj še zdrži.

Mislil begajo in iščejo, neusmiljeno mi dušo stiskajo. Upira se in bori, a svete! žarek prebudi.

Življenje hoče, da spoznaš kdo si – kaj si – in le ob bolečini naš značaj zori.

Anka Juršč

Letno poročilo občinskega glasila Odsev

V letu 2002 je izšlo 11 rednih številik časopisa Odsev. 6 številik je imelo po 32 strani vsebine, dvakrat je imel časopis po 28 strani, po enkrat pa 24, 36 in 40 strani, to je skupaj 352 strani. Uradni vestnik, ki izhaja kot dodatek, pa je lani obsegal 152 strani. Uradni vestnik je dvakrat izšel kot samostojni izvod, drugače pa je izhajal vezan na sredini Odseva. Barvne platnice, ki so bile večinoma namenjene objavljanju reklamnih oglasov in čestitk, so štirikrat izšle s štirimi barvnimi listi. Časopis je redno poročal o dogajanju v občini. Prinašal je nekaj rednih rubrik, večinoma pa je sledil aktualnim dogodkom v Občini. Mirno lahko trdimo, da smo pri vsebini še zlasti dosti pozornosti namenili delovanju občine in seznanjanju občanov s perečimi problemi in načini, ki so bili v ospredju pozornosti občinske uprave. Poročanju o delu občine so bile tako redno namenjene naslednje rubrike: Županov kotiček, Pogovor z županom, Poročila s sej občinskega sveta, poleg tega pa so tudi nekateri drugi članki temeljiteje poročali o tem, kaj se je dogajalo v občini. Nekateri od bralcev so celo opozarjali, da ima v glasilu preveč besede župan, zato smo žal večkrat morali poslušati očitek, da je Odsev županovo trobil. Prepričani smo, da to ne drži povsem, saj smo večkrat pisali tudi kritično o nekaterih potezah občinskega vrha, trudili pa smo se tudi predstavljati drugačna mnenja in poglede občanov.

V času pred lokalnimi volitvami smo nameravali izdati izredno številko Odseva, ki bi bila posvečena le volitvam, vendar po zahtevi prejšnjega Občinskega sveta, da naj časopis poceni svoje delovanje in izhaja v določenem obsegu, to je po 32 strani za posamezno številko, smo se v uredništvu tega držali. Volitvam smo namenili nekaj več prostora le v številki pred volitvami in številki po volitvah.

Ocenjujemo, da smo dokaj objektivno predstavljali potek predvolilne kampanje

Sorazmerno dosti prostora smo namenili delovanju trzinskih društev in družabnemu življenju v Trzinu. Ker je v Trzinu kar precej društev, vsa vedno niso prišla na vrsto. Je pa tudi res, da vsa društva niso enako aktivna. Žal je pri nekaterih delovanje v zadnjem času zreducirano le na papirno delovanje. Precej prostora smo namenili tudi predstavivam posameznih, vidnih občanov in njihovi dejavnosti, predstavljali pa smo tudi nekatere stare trzinske družine.

V letu 2002 smo nameravali dokupiti še nekaj prepotrebne opreme za naše uredništvo, saj to z do sedaj kupljeno opremo ne more povsem zaživeti kot uredništvo. Žal nismo kupili ničesar od načrtovanega, saj so nam z občinskega vodstva ves čas žugali, da smo drag časopis in da denarja ni.

Tako je delo uredništva potekalo še naprej več ali manj po ustaljenih tirih. Člani uredništva smo pisali na svojih računalnikih, si sami kupovali diskete, diktafone, kasetke, telefonirali s svojimi telefoni, na svoj račun, po opravkih, ki jih pri takšnem časopisu, kot je Odsev, ni malo, pa smo se v glavnem vozili s svojimi avtomobili, na svoje stroške. Za fotografije v Odsevu smo uporabljali svoje fotoaparate in na svoje stroške kupovali filme in jih razvijali na svoje stroške. Prav tako je delo pri časopisu zahtevalo sorazmerno dosti časa, energije pa tudi živcev, nenazadnje pa tudi drugega dela, npr. organizacijskega, ki ga posamezniki, ki se s tem ne ukvarjajo, sploh ne poznajo. Zato ocena občinskega vodstva, da je naš časopis predrag, ne drži povsem. Treba pa je tudi vedeti, da smo se ves čas zavzemali za kakovostno podobo časopisa in tudi njegovo sorazmerno kakovostno vsebino.

Tenzamo, da se vse da narediti še bolje in bolj kakovostno, vendar menimo, da ima naša občina glede na voljo in razmere, v katerih delamo, sorazmerno dober časopis, ki se lahko meri z

drugimi podobnimi glasili. Ponovno poudarjam, da časopis pismo in oblikujemo ljudje, ki imamo še druge obveznosti in zaposlitve. Največ članov uredništva je študentov, vsi ostali za ustvarjanje časopisa izrabljamo svoj prosti čas, dostikrat pa gre delo za časopis tudi na račun naših družin. Prav zato se ne strinjamo, da gre pri časopisu za nekakšno prekomerno bogatenje ali predobro plačano delo. Lahko se pogovarjamo o cenejši možnosti, vendar menimo, da naša občina, ki se rada pohvali, da je med najbogatejšimi v Sloveniji, zasluži časopis na dostojni ravni, saj tudi v številnih drugih občinah izdajajo zelo lične in tudi bogatejšje časopise.

Seveda pri vsakem delu prihaja do napak. Ne trdimo, da smo najboljši, trudimo pa se, da po svojih najboljših močeh ustvarjamo soliden časopis, ki se ga nikomur v občini ni treba sramovati. Med naše največje grehe pa štejejo zamujanje pri izhajanju. Do teh zamud prihaja iz najrazličnejših vzrokov, največkrat pa je temu kriva želja, da bi bil časopis kar najboljši in da bi prinesel tudi najbolj sveže novice o dogajanjih v občini.

V uredništvu pa nismo zadovoljni s cikličnimi posredovanji občine, z očitki na račun zapravljivosti in celo z ustavljanjem tiskanja časopisa. Pogosto gre za nesprejemljive posege v avtonomnost časopisa, saj vnašajo nezadovoljstvo in zbijajo pripravljenost za nadaljnje delo. Menimo, da bi se Občina končno morala odločiti, kakšen časopis želi in tudi jasno in glasno povedati, če si želi, da ne izhajajo.

Trzin, 30. 1. 03

Glavni in odgovorni urednik Odseva
Miro Štebe

Letni načrt dela občinskega glasila Odsev

V letu 2003 naj bi izšlo 11 rednih številik Odseva (razen v avgustu v vsakem mesecu po ena). Načrtujemo tudi izdajo dveh izrednih številik, s katerima bi pokrili vidne obletnice dveh pomembnejših društev v Trzinu – 80-letnico KUD-a Franca Kotarja Trzin in 20-letnico PD Onger Trzin. Lahko pa bi bila katera od izrednih številik posvečena tudi kateri drugi pereči problematiki občine.

V povprečju naj bi vsaka številka Odseva obsegala po 32 strani, izredne številke bi bile tanjše. Vsaka številka Odseva bo imela, kot je že običaj, enojne barvne platnice, če pa bi zbrali več reklamnih obvestil, pa bi bile platnice lahko dvojne.

V vsaki številki naj bi izhajal tudi Uradni vestnik Občine Trzin, po potrebi pa bi lahko izšel tudi ločeno.

Glasilo bo še naprej spremljalo dogajanja v občini in skušalo kar najbolje osvetliti posamezne pereče probleme. Prav tako naj bi še naprej predstavljali delo trzinskih društev in zanimivejše občane. Trudili se bomo, da bi bil Odsev še naprej tudi kronika dogajanja in dokument sodobnega časa v Trzinu.

Želeli bi, da bi Uredništvo dobilo še nekaj dodatne opreme, predvsem si želimo primeren tiskalni in vsaj še en računalnik, ki naj bi bil priključen na spletno strani. Želimo si namreč, da bi časopis prešel tudi na spletne strani.

Pripradevali si bomo, da bi časopis kar najbolj redno izhajal in da ne bi prihajalo do prevelikih zamud.

Trzin, 30. 1. 2003

Glavni in odgovorni urednik Odseva
Miro Štebe

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM KULTURNI DOM, PODJETNA REGIJA

Ker je februar mesec kulture, smo tokratni pogovor s trzinjskim županom g. Antonom Peršakom začeli z vprašanjem, ali je kulturni dom končno že nazaj v trzinjskih rokah.

Zdaj je tako, da smo uradno lastniki doma mi. Res pa je, da se je na sodbo upravne sodišča Sportna unija pritožila, in zdaj čakamo, kakšen bo razplet te pritožbe. Pričakujemo, da se bo vse skupaj še nekaj časa vlekel, vendar nam zdaj ne ostane drugega, kot da počakamo. Trenutno pa smo kot lastniki že vpisani mi.

Ali to že omogoča sanacijo doma? Da. To nam že omogoča začetek del in to pravzaprav že počnemo. Naročili smo študijo, ki bo pokazala, kakšne so možnosti za sanacijo obeh zgradb. Na podlagi te študije bomo v občinskih svetih preudarili, kaj naj bi naredili, in naročili projekte. Seveda mora vse teči po določenem zaporedju del. Ker so prav zdaj pred nami tri, štiri velike naložbe, sanacija kulturnega doma zdaj ni med prednostnimi nalogami. Naj pa povem, da je študija pokazala, da je del stavbe, v katerem so občinski prostori, primeren za sanacijo, problematičen pa je del, v katerem je dvorana. Vprašljivo je iz samega gradbenega vidika, to je statika, dotrajanost zidov. Enostavno ni bil grajen, kot se danes gradi. Vprašljivo je tudi njegova ureditev. Želimo si sodobnejšo dvorano, sedanja rešitev pa za to ni najbolj primeren. Problematičen je predvsem oder, njegova velikost in pa prostori ob njem, za njim in pod njim, garderobe, sanitarije.

Pred kratkim so v javnih medijih spet poročali o plačevanju gradnje štiripasovne obvoznice skozi Trzin. Poročali so, da bo morala tudi občina Trzin pri tem plačati svoj delež. Kako je zdaj s tem? Ali ni Trzin svoj del gradnje obvoznice že plačal? Gre za dve stvari. Po zakonu o javnih cestah, ko gradi država ceste skozi naselja, država plača gradnjo ceste, vse ostalo, kar sodi zraven, od pločnikov do prometnih oznak lokalnega značaja do javne razsvetljave in znakov, pa je strošek občin. Vse tisto, kar je zaradi naselja ali lokalnih potreb postavljeno na cesti ali ob njej, po zakonu plača občina. Ko so delali štiripasovnico, so jo del naredili še pred nastankom občine Trzin, en del pa kasneje. Del, ki so ga naredili po 1.1.1999 oz. po nastanku občine, je občina Trzin že plačala. Glede tistega, kar je bilo zgrajenega pred 1.1.1999, pa je prišlo do spora. Takratna občina Domžale je namreč z državo o tem

podpisala sporazum, ni pa podpisala pogodbe. Ker stvari tako niso bile povsem opredeljene, domžalska občina opravljenega ni plačala, zato jo je Direkcija RS za ceste tožila in tožbo tudi dobila na dveh ravneh, na krajnem in na višjem sodišču. V Domžalah so ocenili, da ni več smiselno, da bi se še naprej tožarili, saj cena zaradi obresti samo raste. Raje so se odločili za izvensodno poravnavo, direkcija pa je pri tem pristala, da se bo odrekla delu obresti. Ker smo zdaj tako občina Trzin kot sedanja občina Domžale pravni nasledniki prejšnje skupne občine, del plačila pade tudi na nas. Po že znanim ključu gre za 9 %, kar pomeni približno 7 do 8 milijonov tolarjev.

Je pri tej obvoznici še kaj nedokončanih obveznosti, ki bi jih moral investitor izvesti? Na sami cesti pravzaprav ni. Je pa nekaj stvari, ki so jih obljubljali, pa jih niso naredili. Med drugim gre tudi za ozelenitev protihrupne ograje. Glede na to, da nima več smisla čakati, saj država za to enostavno ne predvidi več sredstev, smo se te naloge lani jeseni že lotili kar sami, saj ne gre za veliko denarja. Ker ne želimo, da bi bila omenjena ograja še naprej tako neživiljska, betonska, smo se odločili, da jo bomo postopno ozelenili kar sami.

Na občini tudi menimo, da bi bilo le prav če bi štiripasovnico nekoliko spremenili in prilagodili potrebam. Že par let neuspešno prosimo državo za nekaj dodatnih znakov, na primer za smerokaz, ki bi kazal v industrijsko cono. Dopovedujemo jim tudi, da bi bilo smiselno narediti izvozni pas za industrijsko cono v smeri Domžal. Zdaj tam nastaja kolona, tisti, ki morajo zavijati, pa se včasih tudi izpostavljajo nevarnosti. Država te naše zahteve vztrajno zavrača, saj pravijo, da bo cesta bistveno razbremenjena, ko bo zgrajena povezovalna cesta med gorenjskim in štajerskim krakom avtocestnega križiča, to je med Želodnikom in Vodicanami.

Kaj pa povezovalna cesta med cono in ostalim delom Trzina? Država nas opominja, da jo moramo zgraditi. Z vidika države je to servisna oz. tudi obvozna cesta. Tam zdaj želimo zgraditi ulico, ki bi cono in ostali del naselja povezovala, vendar pa ne želimo delati nekakšne obvozne ceste, ki bi tja pritegnila več prometa. Se je pa na treba zavedati, da zdaj štiripasovnica nima obvoznice, kar bi bilo nerodno, če bi

se na primer zgodila kakšna hušnja nesreča. Obvoza tam enostavno ni. Tudi za tiste ga ni, ki želijo priti iz cone v Trzin ali obratno. Moram tudi reči, da je zahtev povezovalni cesti zelo veliko, tudi iz naselja. Kar veliko ljudi iz starega dela naselja in Mlak namreč dela v coni in se morajo voziti naokrog. To kratkoročno sicer ne pomeni veliko, če pa to seštejemo na daljši rok, se pa kar nabere precej uporabljenejša časa, goriva pa tudi onesnaževanja okolja.

V Mengšu so v teh dneh dobili še eno dodatno semaforizirano križišče. Kako je to mogoče in kako to, da ob isti cesti se pravi Mengeški, v Trzinu semaforizirati ne moremo dobiti? Verjetno je tam podjetje Vele v celoti plačalo namestitve dodatnih semaforjev. Treba pa je tudi reči, da je ta novi par semaforjev tudi relativno oddaljen od naselja. Pri nas, v Trzinu, bi bilo najbolj smiselno postaviti semafor pred občinsko stavbo in pekarji Kralj. Z državne strani naše predloge in prošnje vztrajno zavračajo, češ, da je to preblizu drugemu semaforiziranemu križišču in da bi to povzročalo dodatne prometne zamaške. Prav na izkušnji Mrgša, kjer imajo na krajši razdalji več semaforjev in zato prihaja do velikih zastojev, nam na Direkciji za ceste vztrajno zavračajo naše zahteve. Mi jim jih vztrajno pošiljamo naprej in se s tem vse čas ukvarjamo. Oni pa trdijo, da se bodo razmere na tej cesti kmalu spremenile.

Zakaj pa se občina, tako kot se je Vele ne odloči, da v celoti plača namestitve semaforjev? Nenazadnje gre za varnost ljudi in še zlasti šolarjev? Verjetno bi se to res dalo, vendar pa je to relativno velik izdatek. Po vseh dosedanjih pogovorih s predstavniki Direkcije pa nam postavitev semaforja pred pekarjo Kralj verjetno ne bi dovolili, več možnosti pa bi imeli za postavitev semaforja v križišču ob Jan baru. Prav tako nam ne bi dovolili postaviti semaforja ob vrtcu Palčica oz. stari šoli, ker tam naj ne bi bilo primernih pogojev. Na drugi strani bi namreč moral biti pločnik, tega pa tam tudi ne moremo narediti.

Že v prejšnji številki Odseva smo objavili obvestilo o tem, da naša občina sodeluje v akciji Podjetne regije za izboljšanje usposobljenosti, ustreznosti in konkurenčnosti kmetijstva. Kako to, in Trzin sodeluje pri tem projektu, saj je v Trzinu sorazmerno malo kmetov, v podjetne regije pa pri tem ne sodeluj

nekatero druge pretežno kmetijske obline?

To vprašanje je zame dobrodošlo zato, ker bi želel občanom povedati kaj več o Podjetni regiji. Ta regija je povezava osmih občin z območja severovzhodno od Ljubljane. To so občine Domžale, Kamnik, Mengeš, Komenda, Vodice, Lukovica in Moravče. Zadale so si skupni razvojni program in eden od elementov tega programa je tudi ohranjanje in spodbujanje kmetijstva, še zlasti v smeri bolj ekološkega kmetovanja. V zvezi s tem se je Podjetna regija lani prijavila na razpis delegacije Evropske komisije, ki je bil namenjen sofinanciranju izobraževanja v lokalnih skupnostih in nevladnih organizacijah. Šlo je za izobraževanje kmetov, in Komisija je projekt podprla. Prav pred kratkim je bila že ena od izobraževalnih delavnic, ki jih pripravljajo v sklopu tega projekta, tudi v Trzinu. Pripravili bodo 9 izobraževalnih delavnic, od katerih jih je večina namenjena kmetom, nekaj pa tudi predstavnikom strokovnih služb in zaposlenim v občinskih uravah, ki pokrivajo to področje. Evropska komisija bo za projekt zagotovila 80 % sredstev, preostali denar pa morajo zagotoviti občine udeležence. Moram povedati, da v primeru Trzina to ni veliko, je približno 75.000 tolarjev. Druge občine, ki imajo več prebivalcev in tudi več kmetov, pa morajo seveda prispevati več. Ob tem pa je treba reči, da je za nas pozitivno, kar koli se izboljša na področju kmetijstva, pa četudi gre za sosednje občine. Z njimi delimo Mengeško polje, s katerega pijemo vodo. Če se pri tem kaj izboljša, je ugodno tudi za nas. Po drugi strani občina Trzin po številu kmetov res ni neka izrazita kmetijska občina. Po površini kmetijskega zemljišča pa je naša občina kmetijska. Treba se je zavedati, da je pozidanih le 20 % površine občine, drugo pa so kmetijske površine, gozd ali pa obdelovalno kmetijsko zemljišče. Res je, da je precej površin v isti kmetijski centri Jable in posestva Pšala, vendar imajo tudi naši kmetje kar precej zemlje. Nam pa v nobenem primeru ne sme biti vseeno, kaj se na teh zemljiščih dogaja. Po drugi strani pa je občina tudi v svojo strategijo zapisala prizadevanja za ohranitev značaja Trzina, kakršnega je nekoč imel. Gre za to, da pokrajina ostaja obdelana, negovana in da ob tem imamo večjo skrb tudi varovanju narave.

Ob koncu delavnic bodo pripravili tudi študijski primer, kjer naj bi na mestu samem v praksi prikazali, kako delujejo stvari, ki jih obravnavajo na delavnicah. Kolikšno zanimanje za to je v Trzinu in zakaj niso bili o tem posebej obveščeni tudi predstavniki Turističnega društva, saj naj bi v projektu obravnavali tudi skupni nastop kmetov, tu-

rističnih organizacij, okoljevarstvenikov in lokalnih skupnosti?

To ne vem natančno. Za vsak tak projekt je koordinator dela ena od občin. V tem primeru je to občina Kamnik. Na delavnici, ki je bila v Trzinu, sta sodelovala podžupan in svetovalec za finančne zadeve, aji so bili še drugi udeleženci iz Trzina, pa bi moral še vprašati. Sodeloval sem predvsem v začetnem obdobju, ko so teklo priprave in smo podpisovali razne dokumente.

Kateri pa so še drugi projekti, ki jih pripravljajo Podjetna regija?

Skupni razvojni program je pretežno usmerjen v tri smeri. Eno je prizadevanje, da bi regija ohranila dosedanjí razvojni zagon in da bi tudi ohranila neko neodvisnost v razmerju do Ljubljane. Prestolnice namreč rade podredijo svojo okolico svojim interesom v povsem servisna območja, industrijske cone, spalna naselja itn. To tej okolici prinaša nekakšen neperspektiven značaj. Po drugi strani pa si v regiji prizadevamo tudi za ohranjanje naravne dediščine, ekologijo in predvsem neodvisnost tudi na tem področju. Želimo spodbujati oblikovanje razvojnih območij. Pri tem ne gre za klasične industrijske cone, ampak za območja podjetništva, ki spodbujajo razvoj malih in srednjih podjetij in poslovnih dejavnosti, hkrati pa omogočajo tudi ekološke usmeritve. Vse to potegne za sabo oblikovanje ustrezne infrastrukture, podjetniških centrov, inkubatorjev, storitvenih dejavnosti itn. Seveda pa si prizadevamo tudi za zagotovitev ustreznih prometnih povezav med samimi naselji in pa tudi prestolnico. Ta naš program je vključen tudi v razvojni program ljubljanske urbane regije. Ob tem pa se zavzemamo tudi za spodbujanje turizma. Ne gre ozko le za Trzin, ampak celotno območje, ki ima na tem področju kar nekaj naravnih pa tudi zgodovinskih in kulturnih danosti. Eden od projektov je tudi zaščita in ohranjanje vodnih virov. Pri tem imamo srečo, da smo v zaledju Kamniških Alp, ki za zdaj zagotavljajo zadostno oskrbo s pitno vodo, vendar je treba tudi na tem področju dolgoročno poskrbeti za zaščito in boljše ohranjanje naravnih virov pa tudi zagotavljanje ustrezne oskrbe z vodo.

Druga povezava, v katero je vključena naša občina, je Skupnost občin Slovenije. Kot vemo, na tem področju deluje tudi Združenje občin Slovenije. V slednje združenje naj bi se vključevale predvsem manjše občine, v Skupnosti pa naj bi izstopale predvsem mestne občine. Kako vi gledate na to?

Najprej je treba povedati, da je v Skupnost občin združenih 108 občin, od tega je 58 takih, ki jih uvrščajo med manjše občine, to pomeni, da je med članicami več kot polovica manjših občin. Skupnost pa sestavljajo tri kategorije občin: skupina majhnih, druga skupina so občine, v katerih so sedeži up-

ravnih enot, v tretji pa so mestne oz. večje občine. Majhnih občin je več kot vseh drugih občin skupaj. V Trzinu smo se odločili za pristop k Skupnosti zato, ker je vanjo vključenih krepko več kot polovica slovenskih občin. Skupnost tako sestavljajo občine, ki imajo skupaj več kot milijon 700.000 prebivalcev. To pomeni, da ima takšna organizacija precej večjo težo, ko si prizadeva uresničiti svoje cilje. Eden od prednostnih ciljev te povezave je vzpostavljanje partnerskega odnosa z vlado oz. državo, še zlasti pri oblikovanju lokalne zakonodaje. Poskušamo vplivati na sprejemanje zakonodaje, da bi bila ta bolj prijazna občanom, želimo pa tudi ustvariti nek dialog in nekako vplivati tudi na druge ukrepe državne oblasti. Ko smo se vključevali v Skupnost občin, to sem predlagal jaz, se je Skupnost zdelo bolj perspektivna in to je verjetno še zdaj. Moram pa reči, da nimam nič proti Združenju občin, le da menim, da ima Skupnost večjo težo. Treba pa je reči, da je bilo v začetnem obdobju Združenje tudi bolj politično usmerjeno, čeprav tudi proti temu nimam nič. V Združenju so se v prvem obdobju združevale predvsem občine, katerih vodstva so bila bolj vezana na takratno ljudsko srstvo. To ne pomeni, da je še zdaj tako in da je pri tem kaj narobe.

Skupnosti občin pa očitajo, da je provladna.

Na ustanovni skupščini smo bili predstavniki približno 70 občin in kolikor sem videl, smo bili tam pravzaprav predstavniki vseh strank. Člani predsedstva so še zdaj tudi iz opozicijskih strank, iz SDS in NSI.

Kateri so cilji Skupnosti občin Slovenije?

Kot sem že rekel, je ena od nalog sodelovanje v postopkih priprave slovenske zakonodaje, še zlasti tiste, ki kakorkoli zadeva lokalne skupnosti. Druga naloga je servisiranje občin. To je vzpostavljanje služb ali pa mehanizmov, s katerimi Skupnost lahko občinam pomaga pri razlagah in uresničevanju predpisov itn. Tretja naloga pa je sodelovanje s sorodnimi organizacijami v tujini. Moram poudariti, da so takšne organizacije v tujini, predvsem v državah EU, izredno močne. Gre celo tako daleč, da imajo takšne organizacije celo svoje predstavnike v Bruslju in Strassbourgu, pri ustanovah EU. V nekaterih državah je tem organizacijam res uspelo vzpostaviti partnerski odnos z vlado.

Kako pa se Skupnost financira? Denar dobimo s članarino. Ta je določena v sorazmerju s številom prebivalstva posamezne občine. Za Trzin je sorazmerno nizka. Mislim, da gre za 70.000 SIT. Drug vir financiranja je državni proračun.

Miro Štebe

PREDSTAVLJAMO SVETNIKE (3)

Mesec je naokoli, mi pa vam ponovno predstavljamo tri svetnike. Tokrat smo se pogovarjali s starim mačkom, ki mu je blizu tehnika, z uspešnim mizarjem in s svetnikom, ki ima tudi funkcijo podžupana.

MILAN KARČE

Kratka osebna predstavitev

Sem diplomirani inženir strojništva, zaposlen v Leku. Vsak dan se ukvarjam z investicijami, predvsem imam funkcijo nadzora nad temi investicijami.

Smo širičlanska družina. V Trzinu pa sva z ženo prišla pred približno 25 leti.

V katerih občinskih odborih in komisijah sodelujete? Ste predsednik katere od komisij oziroma odborov?

Sodelujem v odboru za okolje in prostor in v odboru za gospodarske javne službe. V odboru za gospodarske javne službe sem tudi predsednik. Naj povem, da mi je bila ta funkcija zaupana že v prejšnjem mandatu. Zdi se mi, z ozirom na moj poklic in glede na izkušnje, da lahko v tem odboru največ prispevam za razvoj občine.

Za kaj si kot svetnik prizadevate?

Tudi pri tem vprašanju bi se navezal na prejšnji mandat, ko sem si, vsaj po mojem mnenju, največ prizadeval za uvedbo kabelske televizije in za pripravljajalne aktivnosti (razpisni pogoji, izbirni postopek), da je prišlo do podpisa koncesijske pogodbe s Petrolom. S temi projekti bom nadaljeval tudi v tem mandatu. Želim si, da bi vsako gospodinjstvo imelo možnost priključka na kabelsko televizijo, enako velja za uvedbo zemeljskega plina. Ti dve področji sta bolj tehnične narave, zato pri njima tudi bolj sodelujem. Seveda pa tudi pri ostalih tekočih zadevah sodelujem po najboljših močeh.

Katero so po vašem mnenju prednostne naloge občinskega sveta?

Načeloma se ve, kaj so prednostne naloge sveta. V tem obdobju so to prizidek k osnovni šoli, center za družbene dejavnosti v T-3 (ambulanta, knjižnica, mladinski klub), uvedba zemeljskega plina in posodobitev in ureditev Jemčeve (menjava cevi, ...) ter ureditev športnega parka. Že iz prejšnjih let se vleče zgodba o povezovalni cesti med OIC-o in Trzinom, vendar pa pri uresničitvi tega načrta prihaja do številnih zapletov z zemljiški. Tako je

razumljivo, da ta projekt še ni dokončno izveden.

S čim se ukvarjate, ko ne delate za občino oziroma kako zapolnjujete svoj prosti čas?

Pozimi rad smučam, poleti igram tenis, včasih se usedem na kolo, rad grem na Dobeno. Veliko časa pa preživim tudi na vrtu, ki ga imamo ob Savi v Črnučah.

ANTON KRALJ

Kratka osebna predstavitev

Po poklicu sem mizar in sem že nekaj let samostojni podjetnik. Sem poročen in imam dva otroka, dve hčerki. V Trzinu pa živim že vse svoje življenje.

V katerih občinskih odborih in komisijah sodelujete? Ste predsednik katere od komisij oziroma odborov?

Sodelujem v statutarno-pravni komisiji in v odboru za družbene dejavnosti. V obeh sodelujem kot član.

Za kaj si kot svetnik prizadevate?

Prizadevam si za čim boljše kvaliteto bivanja v Trzinu, da bi bila kraj in okolica urejena. Zavzemam se za dobro medsebojno sodelovanje društev.

Katero so po vašem mnenju prednostne naloge občinskega sveta?

Čimprej bi moral biti narejen prizidek k osnovni šoli, da bi devletka lahko normalno delovala, pomembna se mi zdi ureditev prometne varnosti in povezava Trzina (na primer povezovalka med OIC in Trzinom).

S čim se ukvarjate, ko ne delate za občino oziroma kako zapolnjujete svoj prosti čas?

Prostega časa imam bolj malo, preživim ga z družino, v naravi, sodelujem pa tudi v nekaterih društvih.

VALENTIN KOLENC

Kratka osebna predstavitev

Po poklicu sem strojni tehnik, v Trzinu živim že 31 let. Podjetnik sem že 23 let,

imam tri otroke.

V katerih občinskih odborih in komisijah sodelujete? Ste predsednik katere od komisij oziroma odborov?

Sem predsednik odbora za finance, sodelujem pa tudi v komisiji za volitve in imenovanja.

Za kaj si kot svetnik prizadevate?

Prizadevam si za razvoj Trzina, to je za področja, ki še niso dovolj razvita.

Katero so po vašem mnenju prednostne naloge občinskega sveta?

Prednostne naloge imamo vse stranke zapisane v svojih programih in jih ne bi ponavljali. Zdi pa se mi, da se vsi zavzemamo za iste stvari, le da nanje gledamo z različnega zornega kota.

S čim se ukvarjate, ko ne delate za občino oziroma kako zapolnjujete svoj prosti čas?

Prostega časa nimam veliko, takrat, ko pa ga imam, pa se odpravim na ribolov (muharjenje), v prejšnjem letu sem bil tudi vodja reprezentance za muharjenje. Pozimi pa grem včasih smučati in na kratke pohode.

Mateja Erčič

Klošar

Tvoj dom je vse, kar te obdaja, nemiru tvojemu ni kraja. Utrujen zlekneš se na klopi, v jutro prebude te hrupni zvoki.

Tvoj zajtrk pa je šilce žganja. Nek glas te spi na pot preganja, in mrk je tvoj pogled, v njem je trpljenja sled.

Pahnenj v negotovo si usodo, naprtli so ti človeštva zlobo. Utopljaš se v revščini, a gospod v razkošnosti živi.

Anka Jurše

Imam psa, ki me rad ima. Obvezni so sprehodi, kamor pa on mene vsak dan vodi. Lopatke in vrečke nama ni treba, saj v naravi se dela potreba.

Ivko

VESTI O DEJAVNOSTI TURISTIČNEGA DRUŠTVA TRZIN

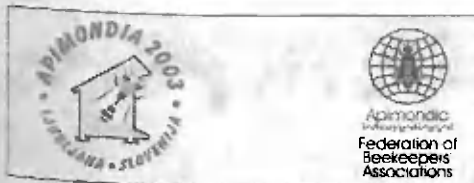
V Podjetni regiji - turizem sprejet okvirni načrt dela za letošnje leto.

Na zadnjem srečanju v občini Vodice ob koncu januarja smo predstavniki osmih občin Podjetne regije - turizem poročali, da so, oziroma naj bi bila, v občinskih proračunih zagotovljena sredstva za osrednje aktivnosti v letu 2003, in sicer po ključu števila prebivalcev (naša občina naj bi bila v skupnih sredstvih udeležena s približno 120.000 SIT). Zato smo se lahko dogovorili za troje letošnjih aktivnosti: skupni nastop na sejmu Alpe Adria od 20. do 23. marca, sodelovanje na razstavi cvetja v Volčjem Potoku od 27. marca do 2. maja in nadaljevanje s projektom kolesarskih poti v naši regiji. Še letos naj bi se dogovorili še

o logotipu Podjetne regije - turizem in preučili možnosti tudi za formalno obliko organiziranosti turizma v Podjetni regiji, o čemer pa seveda odločajo v občinskih svetih vključenih občin.

Nenazadnje bo letos tudi Mednarodni čebelarški kongres od 24. do 29. avgusta - imenovan XXXVIII APIMONDIA. Udeležence kongresa bomo povabili v našo regijo in jim razkazali turistične znamenitosti.

Na razpis Čebelarke in Turistične zveze Slovenije za priložnostni spominek naj bi se odzvali tudi naši rezbarji. Za vse ostale, ki jih zadeva zanima, so informacije na voljo pri TD Trzin /564 45 28/.

Za promocijo skupnih aktivnosti - in seveda promocijo posameznih občin - smo se odločili za izdajo posebne zloženke v 16.000 kosih /8.000 v angleškem jeziku/. V njej bomo predstavili gostinsko ponudbo regije in začrtali čebelarstvo pot. Zloženko naj bi pokrili s sponzorskimi sredstvi in sredstvi, ki jih turistična društva oz. občine namenjajo za turizem.

Državno tekmovanje TZS in OŠ Turizmu pomaga lastna glava na temo Bili so in ostanajo veliki ljudje bo v aprilu - pred tem se bodo zvrstila regijska tekmovanja. In eno od teh bo 10. marca v Trzinu. Kot smo že poročali, bo raziskovalno nalogo, razstavo in igro z naslovom: Marjana Ručigaj in kulturno življenje v Trzinu v prejšnjem stoletju" na omenjenem regijskem tekmovanju predstavil tudi turistični podmladek in dramska skupina OŠ Trzin.

V ponedeljek, 10. marca 2003, bomo v Trzinu od 10. do 19. ure gostili blizu sedemdeset osnovnošolcev in mentorjev. Prireditvena prostora bosta OŠ in Kulturni dom Trzin.

Folkorna skupina OŠ in TD Trzin pod mentorstvom Maje in Petre nadačuje z vajami. Letos se bodo mladi folkloristi s še bogatejšim programom predstavili najprej 26. marca v Radomljah na Območni reviji folklornih skupin.

Napovedujemo

- ⇒ 1.3. ob 11. uri - pustni karneval, zbirališče - ploščad za Občino Trzin
- ⇒ 10. 3. od 10. do 19. ure - regijsko tekmovanje Turizmu pomaga lastna glava: OŠ in Kulturni dom Trzin
- ⇒ 11. 3. ob 18. uri - gregorjevo, TD, OŠ Trzin - enoti Žabica in Palčica, ob mostu čez Pšato pri OŠ Trzin
- ⇒ 14. 3. ob 18. uri - predavanje g. Rajka Vuga ob harvnih diapozitivih: O balkanskem cvetju, zasaditvi in vrtinarstvu po svetu - OŠ Trzin
- ⇒ 29. 3. ob 19. uri - občni zbor TD

PROMETNA VARNOST

Tako kot vsako leto so bili tudi letos tretješolci aktivni v tednu prometne varnosti. Udeležili so se akcije BODI PREVIDEN, BODI VIDEN. Svojim starim staršem so pisali pisma, v katerih so jih opomnili, kako povečati svojo vidnost in varnost v prometu, ob tem pa so seveda oblikovali tudi svoje vedenjske vzorce.

TRADICIONALNO SMUČANJE DRUŠTVA PRIJATELJEV MLADINE

Cerkno leži v zahodnem delu Slovenije. Samo mesto s svojo okolico nudi dovolj zanimivosti, ki so vredne ogleda. Na Cerknjanskem je rojenih več pomembnih Slovencev, najbolj znan med njimi je gotovo pisatelj France Bevk. Tu se nahaja še zelo znana partizanska bolnišnica Franja, ki je avtentičen spomenik iz časa druge svetovne vojne.

Leta 1956 so v Cerknem obnovili starodavno pustno šego, tako imenovano laufarjajo, ki vsako leto privabi lepo število obiskovalcev.

Le 10 kilometrov iz Cerknega se na pobočjih Črnega vrha (1291 m nadmorske višine) nahaja priljubljeni in znani smučarski center. Smučarske proge se razprostirajo na 50 ha in so primerne tako za začetnike kot za izkušene smučarje. Dobro smučko omogočajo štirisedežnica, dve dvosedeznici, ena šestsedeznica in štiri vlečnice.

Društvo prijateljev mladine je že tretje leto zapored organiziralo smučarski izlet na to priljubljeno smučišče. Da je bilo zanimanje veliko, pove že dejstvo, da se je izleta udeležilo kar 80 smučanja željnih udeležencev, ki pa vsi niso mogli na avtobus, zato so se odpeljali z lastnim prevozom. Bili smo zelo veseli, ker se je izleta udeležilo veliko družin. Zjutraj smo odšli iz meglenega Trzina, kmalu pa se je izza pogorja prikazalo sonce, ki je še bolj pripomoglo k že tako prijetnemu vzdušju. Dan je kar prehitro minil, zadovoljni obrazi smučarjev pa so nam izražali željo po še kakšnem podobnem izlezu. Zatorej - nasvidenje prihodnje leto.

Za DPM Petra

Novosti v programu Društva prijateljev mladine Trzin

Predavanja z delavnicami pod skupnim imenom »ŠOLA ZA STARŠE«

»Srečni starši dajo svojim otrokom korenine in krila. Korenine zato da vedo, kje je dom, in krila, da odletijo in vadijo, kar so jih naučili.«

Jonas Sa

Starševstvo je naloga, ki pred vsakega od nas nenehno postavlja mnoga vprašanja, katerih odgovori niso vedno enostavni. Za vse poklice in hobije se učimo v življenju vrsto let. Za vlogo očeta ... matere, ki je ena najpomembnejših vlog, pa te možnosti nimamo. Starševska odgovornost je toliko večja, ker se verjetno ves čas zavedamo, da nimamo možnosti popravnega izpita. Pa vendar za razvijanje boljših medsebojnih odnosov ni nikoli prepozno, če si želimo vzeti čas za razmišljanje O VZGOJI OTROK IN ZA UČENJE NOVIH POTI DO NJIH.

Ravno zaradi tega smo se v društvu prijateljev mladine Trzin odločili, da povabimo starše, tako mame kot očete, ter vse tiste, ki se srečujejo z vzgojo mladih, da se nam pridružijo v tem zanimivem programu pridobivanja novih znanj, pogledov, izkušenj ter tako prijetno preživijo del svojega prostega časa.

CILJI, KI SMO SI IH ZASTAVILI, SO:

- Spodbujati otroke k samostojnemu reševanju problemov, večji odgovornosti in sodelovanju, jih odvrčati od agresivnega vedenja in zmanjšati stres v odnosih.
- Prikazati pomen emocionalne inteligence in povezati uspešnost otroka v razredu in širšem okolju.
- Pridobiti in poglobiti psihološko in pedagoško znanje staršev.
- Izboljšati odnose med staršema, kajti otroci so srečni in se normalno razvijajo, če se imata starša rada, se spoštujeta in razumeata.
- Učenje drug od drugega.

Bližajo se zimske počitnice (24.2. – 28.2.). Društvo prijateljev mladine oz. njegovi aktivni člani že razmišljajo, kako bodo organizirali razne delavnice, ki bi pritegnile šolske lahko pa tudi predšolske otroke, da bi se jih udeležili v čim večjem številu. Organizirali bodo likovno delavnico, računalniško delavnico, tenis, badminton, igre z žogo (košarka, nogomet).

Delavnice bodo tudi tokrat brezplačne. Po tekele bodo ves teden od 9.00 – 12.00 ure v osnovni šoli, razen tenisa in badmintonu, ki bosta organizirana v Taubi športnem centru od 9.00 – 14.00 ure.

VABLJENI

Pogovor s 'ta hitro' Tino Levičnik 'Prave mnogobojke odnesejo s stadiona na nosilih'

Ko smo kot otroci na sosednji ulici skakali gumtwist, se šil 'zemljo krast' in boj med dvema ognjema, je Tina, kadar smo bili že vsi utrujeni, še vedno kot nora poskakovala okoli in nas izzivala k raznoraznim tekmovanjem. Da niti ne govorim o tem, da je imela okoli devet let (jaz sem imela tri leta več in jih imam še vedno), ko sva tekli od enega konca Pemetove do drugega - 'nažgala' me je za pol ulice. Sedaj pa talsta Tina že nekaj let vsak dan resno in zelo uspešno - na svetovnem prvenstvu za mlajše mladince na Madžarskem je zasedla odlično 11. mesto v mnogoboju - 'poskakuje' v atletskem društvu Mass v Ljubljani.

Kako to, da si po štirih letih kotalkanja prestopila k atletiki? Ali kaj pogrešaš kotalkanje?

Vzrokov je bilo več: od politike kluba, kjer so imeli starši več besede kot trenerji, do visokih stroškov ... V osnovni šoli sem hodila na šolska tekmovanja v atletiki, kjer se je pokazalo, da bo morda nekoč še kaj iz mene. Tako sem v sedmem razredu prvič prišla na atletski stadion. Sicer pa sem še vedno mnenja, da je kotalkanje lep šport, kjer pridejo do izraza tako eleganca kot tudi eksplozivnost, vzdržljivost in moč. Priznam, da me včasih zamika, da

bi spet stopila na kotalke, a mi to željo zadržuje enkrat potesijo drsalke in rolarji.

Kaj te pri atletiki najbolj vznemirja? Tisto, kar me vznemirja in je tudi moj cilj, je tehnična dovršenost in usklajenost giba, ko veš, kaj dela vsak tvoj še tako majhen del telesa in zmoreš to uskladiti v visoki hitrosti. Ja, tudi hitrost je nekaj, kar mi je všeč pri atletiki. Ali si vedela, da dosežejo najboljši šprinterji tudi do 37 km/h?

Uau! To hitrost si za pešca težko predstavljam. Koliko pa ti tečeš na uro? Jaz pa 29 km.

Odločila si se za mnogoboj. Zakaj ravno mnogoboj in katere discipline pravzaprav vsebuje?

Nekaj časa nisem hotela niti slišati za mnogoboj, potem pa sem pred štirimi leti, po končani sezoni, za zabavo nastopila v mnogoboju in to je bila ena mojih najlepših tekem! Kar me je pritegnilo, je bila sproščenost, ki je do takrat nisem bila vajena v taki meri. Mi, mnogobojci, smo kot ena malo večja družina, saj preživimo med tekmovanji cela dva dneva skupaj in tedaj ni dvoma, da ne bi bili prijatelji. Ženski mnogoboj sestavlja sedem disciplin; štiri so na sporedni prvi dan tekmovanja, tri pa drugi dan. Po vrsti si sledijo takole: 100 metrov ovire, skok v višino, met krogla, 200 metrov, skok v daljavo, met kopja in 300 metrov. Že nekaj časa razmišljajo, da bi ženski sedmerboj razširili na deseterboj, kot ga imajo moški, vendar za časa mojega življenja tega še ne bo. Rada pa bi se kdaj preizkusila v deseteroboju, da premagam vse fante. (smeh)

Kaj od tega ti najbolj leži, kaj najmanj?

Moja ljubezen so ovire na 100 metrov, ki so bile tudi moja prva disciplina, ko sem začela trenirati. Dobra sem tudi v skoku v daljavo in metu kopja. Drugače pa imam rada vseh sedem disciplin, še najbolj pa osmo, ko se gremo po končanem

mnogoboju, ko vsi komaj stojimo na nogah, sprostit v kakšen klub.

Imaš že ves čas istega trenerja? Ja, že ves čas me spremlja Slavko Černe, ki mu res ni para. Vsakič, ko me na treningu popravlja, mi stvar razloži z vseh možnih vidikov. Še najraje ima fiziko, tako mi dokáže, da res ne govori tja v en dan.

Kako se počutiš v klubu? Je tekmovalnost med sotirpini zelo izrazita?

V klubu se počutim zares dobro, saj nas pustijo, da mi v miru treniramo, oni, 'zgoraj' pa se ukvarjajo s financami, katerih primanjkuje kot v vsakem športu (razen v nogometu). Meni je pomembno, da treniram, da imam ta šport samo zase, da se nihče ne vtika vame. Med seboj nismo tekmovalni. Tekmovalnost je mogoče bolj

medkrajevna (Ljubljana-Celje, itn.). Zdi se mi, da bolj ko sotekmovalca spoznaš, manj gojiš tekmovalnost do njega. Sicer pa med seboj zelo veliko družimo, se spodbujamo, predvsem v trenutkih, ko bi svojo športno opremo najraje pospravil v najbolj skrit kot sobe. Opazila sem tudi, da so fanje bolj tekmovalni med sabo kot punce, mogoče punce to bolj skrivamo.

Tudi tvoja ljubezen trenira v istem klubu. Kdaj najdeta čas, ki je samo vajin in ni povezan z atletiko?

No, vidiš, da se veliko družimo (smeh). Če ti povem po pravici, imava pol ure do uro časa na dan. Takoj po šoli. Ugotovila sva, da se več vidiva med šolo kot med počitnicami. Ne vem, kako bi bilo, če on ne bi treniral atletike; verjetno bi me že odslovil, ker ne bi imela časa zanj, tako pa razume, da moram kakšen petek ali soboto zvečer spat, ker imam naslednji dan tekmo ali težak trening.

Kaj pa ostali prijatelji in zabave?

Večina mojih prijateljev trenira atletiko, tako da se po navadi ves zmenimo na tre-

ningu. Obvezno pa gremo ven po tekmi; mi temu rečemo, da se gremo 'regenerirati'. Velikokrat grem ob petkih raje spat kot pa ven, ker imam v soboto dva naporna treninga. Še nikoli mi ni bilo žal. Tako pač gre pri športu.

Kako pa domači gledajo na tvojo polno zasedenost?

Na stadionu me dostikrat vprašajo, če me doma ne marajo, ker sem včasih po cele dneve tam ... Verjetno je domačim v redu, saj točno vedo, kje sem in da počnem nekaj zase, nekaj, kar imam rada. Tako se tudi izognem težavam, ki jih prinese fenomen, imenovan »preveč časa«.

Koliko časa na teden posvetiš treningu? Bolje, da ne računam. Če je navaden teden, ko imam šolo, preživim na stadionu sedemkrat po dve do tri ure, med počitnicami pa dvakrat toliko, med pripravami pa še dve uri več na dan. Za mnogoboječ velja, da pridemo prvi na stadion in odidemo zadnji.

Posebne priprave si preživljala na Karnarskih otokih. Za kakšno tekmovanje je šlo in kako so priprave potekale? Tisto leto sem imela srečo, da so bile olimpijske igre v Sydneyu in sem se tako lahko 'prilepila' naši skupini na pripravah. V bistvu so bile to priprave na letno sezono, kot jih imamo vsako leto v Pulji. Po navadi trajajo 14 dni, od tega so prosti trije do štiri dnevi. Zjutraj, pred zajtrkom, opravimo 'footing', to je lahkotnejši 20-minutni tek z raztezanjem. Po zajtrku se odpravimo na stadion, kjer smo tri do štiri ure, odvisno od treninga. Po kosilu se odvlečemo v postelje in nato zopet na trening, ki traja tri ure. Zvečer po navadi analiziramo tehniko skokov, metov ali tekov, kar smo pač težavno opravili in se po kakšni igri play-stationa odpravimo spat.

Veliko potuješ. Ali uspeš kljub napornim treningom videti lepote dežel, po katerih se potepaš?

Potujem toliko, kolikor imam sreče, da tekmovanja potekajo izven meja Slovenije. Na pripravah ponavadi vidim več kot

na tekmovalnih, ker trener skrbi za našo kulturno vzgojo in nas popelje malo naokoli. Obisk tekmovalnih je namreč načrtovan tako, da smo tam kar najmanj časa, da tako prihranimo denar.

Med drugim si bila julija 2001 na svetovnem prvenstvu za mlajše mladince v Debreccenu na Madžarskem. Kako si se počutila na tako velikem tekmovalju in po zasedenem odličnem 11. mestu?

Na svetovnem prvenstvu je bilo res nepopojljivo. Tekmovalje sem imela zadnja dva dni in vsi moji soreprezentanti so že končali svoje nastope. Komaj sem čakala, da bi lahko začela tekmovali. Samega tekmovalja nisem vzela kot en bav bav, in sem nastopila sproščeno, sicer pa si v sedmeroboju načel le pred prvo disciplino (100 metrov ovire) in če ti ta uspe, dobiš polet za naprej. Tako je bilo tudi v Debreccenu, saj sem na ovirah dosegla odličen rezultat in naprej je šlo skorajda samo od sebe. Ne bom pozabila, kako se mi je zadnjih 150 metrov pred ciljem v zadnji disciplini (800 metrov) kar stemnilo pred očmi in do cilja nisem videla ničesar. Po končanem tekmovalju mi je reprezentančni trener rekel, da so prave mnogobojske tekme, ki jih odnesejo na nosilih s stadiona po končanem teku na 800 metrov. No, jaz zaenkrat še stojim na dveh nogah ob odhodu s stadiona.

Pa druga tekmovalja?

Vsako leto se udeležim ekipnega evropskega pokala v mnogoboju; bil je na Danskem, v Litvi, zadnji dve leti pa v Mariboru. S klubom smo odšli na evropsko klubsko prvenstvo v London, in sicer z vlakom! Drugače pa se večina tekmovalj odvijata v Italiji, na Hrvaškem in v Avstriji. Rada imam predvsem mnogobojske tekme, ko spoznaš tekmovalke iz drugih držav. Pred dvema letoma me je neka Grkinja povabila celo k sebi na Kreta, tako da že vem, kje bom med počitnicami.

Podelili so ti tudi naziv atletinje leta. Kaj ti pomeni to priznanje?

Leto 2001 je bilo res nora. Najprej dober nastop v Debreccenu, potem pa še naslov najboljša mlajše mladinke. To pomeni, da trenerji iz cele Slovenije cenijo tvoj trud in ti namenijo glas. Vedno sem se spraševala, kaj mi pomeni to, da zmagam ali da se dobro odrezem na tekmovalju, vendar sem prišla do zaključka, da mi pomeni več, kaj pokažeta ura in meter. Ne

pomaga mi dosti, če zmagam s slabim rezultatom.

Lani si se poškodovala. Kako so poškodbi izgledali tvoji treningi?

Lansko leto je bilo precej mučno, saj sem zaradi poškodbe hrbta izpustila štiri mesece polnega treninga (toliko časa so potrbavali zdravniki, da so ugotovili, kaj mi je). Vrnitev je bila težka, saj sem se vrnila na stezo na začetku sezone in kar takoj pričela tekmovali, čeprav se mi je poznalo, da mi primanjkuje treninga in predvsem hitrosti. Treningi se niso dosti razkovali od tistih pred poškodbo, vendar sem veliko bolj pazila ter izvajala stvari submaksimalni hitrosti.

Kako se sedaj počutiš? Si spet v formi? Še letos se mi pozna, da nisem čisto v formi, vendar do poletja le-ta ne bi smela biti problem. Sedaj pravzaprav šele razumem tiste športnike, ki so dejali, da imajo po poškodbi še večjo motivacijo za treniranje. In res, vsa energija, ki se nabira v teh mesecih, in to, da bi rad preizkusil zmogljivost svojega telesa, ti da polet.

Kakšen je tvoj način življenja? Imaš kakšne posebne prehranjevalne in spalne navade?

Imam precej natrpan dan, točno »popredačkan«, čeprav včasih po šoli raje zaspijem, kot da bi kaj naredila. Vendar mi je všeč, da imam npr. le dve uri časa, da naredim to in to, ker potem in res naredim, če ga imam kdaj več, stvari kar prelagam. Na hrano moram paziti ali najraje rečem, da bi morala paziti. Kilogrami se takoj poznajo pri rezultatu in trener mi s preprostimi fizikalnim izračunom to tudi dokáže (smeh). Jaz pa pravim, da sem še mlada in ko bodo hormoni nehali skakati se bo vse uredilo. Spim pa bolj malo, ker imam le zvečer čas zase in se po navadi zatopim v kakšno knjigo ali pa preprosto vegetiram ob glasbi. Na pripravah pa je stvar drugačna, tam mi ni treba dvakrat reči, naj grem spat.

Kako občutiš, če sploh občutiš, odkamje ostalim 'sladkostim življenja' na račun predanosti športu? Ugotovila sem, da je bolje, da ne razmiš

ljam o odrekam, ker ga v bistvu ni. To je moj način življenja in atletika je moja droga, moja sladkost življenja. Stadion je moj drugi dom in ljudje tam so moja druga družina. Pa saj gre tudi oboje skupaj, šport in zabava. Vse je v glavi!

Sedaj si v četrtem letniku bežigradske gimnazije. Kaj bo pa v jeseni? Se še vedno navdušuješ nad arheologijo ali bodo tvoje študijske poti zavile drugam? Morda na DIF?

Septembra grem najprej za en mesec na odklop od tega sveta, sicer še ne vem, kam, ampak dobiš kartico. Potem pa se bom vpisala na arheologijo. Če bi se odpravila študirat na Fakulteto za šport, bi težko združila študij s treningom, saj je tam več kot 3000 ur na leto prakse, tako da si cel dan v gibanju in tako težko po-

tem opraviš še kvaliteten trening. Mamičeva je bila tudi ponudba, da bi šla študirat v Ameriko, vendar za zdaj še ne, morda čez leto, dve.

Kaj bi bila, če ne bi bila športnica?

Hm... svetovna popotnica. Že kot petletno kobacalo sem ušla od doma in vrtec med druge otroke. Zelo rada potujem, pa čeprav samo do sosednje vasi. Doma imam kup revij Svet in ljudje in se kar slinim ob čudovitih stikah. Ko bom v pokoju, bom šla na štop okoli sveta.

Tvoja pričakovanja za prihodnost?

Ker mi je do sedaj postalo jasno, da prihodnosti ne morem sklepati iz preteklosti, me bo verjetno prihodnost presenetila. Rada bi dokončala šolo in nato uživala v življenju, pa čeprav bom teкала za kupom otrok in odplačevala kredite. Zaenkrat bom še naprej

ostala otrok in naj me jutrišnji dan preseneti.

Kaj najbolj ceniš pri ljudeh?

Vse, česar nimam sama. Predvsem odprtost do sočloveka. Drugače pa danes ljudje izgubljamo na vrednosti, saj so nas namoženile stvari, ki jih je moč kupiti. Ampak jaz imam srečo, da me obkrožajo ljudje, ki znajo biti tisti pravi prijatelji in se znajo predvsem nasmejati. Cenim tudi to, da se nekdo ne počuti več vreden od drugega, ker mi je taka logika, če to lahko tako imenujem, zgrešena. Cenim vse ljudi, ki se vsak dan borijo.

Tina, hvala lepa za pogovor. Želim ti veliko sreče in zadovoljstva zasebno in seveda pri atletiki, da se bomo sosedje še naprej lahko postavljali s tvojimi uspehi.

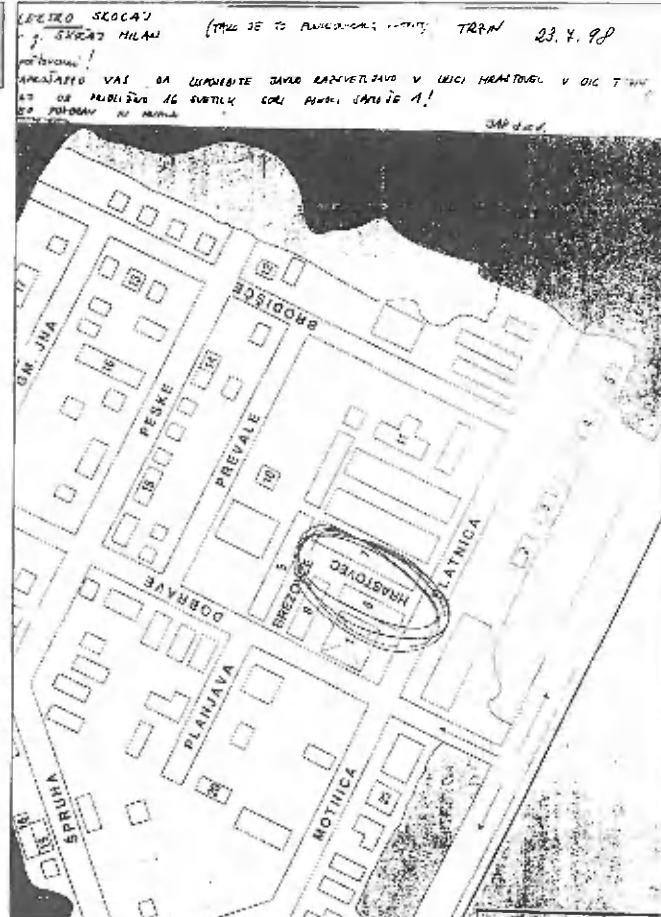
Ana Oblak

Splošno uredništvo!

Sam lastnik podjetja JAP d.o.o. Hrastovec 6, 1236 Trzin, ki posluje v obrtnoindustrijski coni Trzin že celih deset let. Na vas se obračam s prošnjo, da pomagate raziskati problem delovanja »javne razsvetljave«. Gre namreč za to, da v omenjeni ulici Hrastovec (glej načrt v prilogi) ponoči gori samo še nekaj svetilk. Ker nas lastniki skrbijo tema, ki je kakor nalašč za morebitne vplome, smo se obrnili na podjetje »Elektro Skočaj«, ki je do sedaj skrbelo za razsvetljavo, vendar smo dobili odgovor, da za Trzin letos nimajo podaljšane pogodbe o vzdrževanju. Nato smo se obrnili na Občino, kjer smo dobili prijazen odgovor, da je to stvar lastnikov, saj da smo lastniki ob deležih parcel 1244/106 tudi lastniki ceste in s tem pripadajočih instalacij. Zaradi tega nam tudi nihče ne pluzi ceste, čeprav so nam v času domžalske občine vse navedeno počeli brez vsakršnih zapletov. Edino kar smo »pridobili« z novo občino, je to, da smo morali ponekod s svojih zemljišč in objektov odstraniti reklame ali usmerjevalne table, saj bi sicer morali plačevati nekakšne »letne najemnine«. Ob vsem povedanem se ne morem znebiti občutka, da kadar je treba kaj narediti ali plačati, je vse naše (beri zasebno), ko pa je treba kaj zaračunati, je pa njihovo (beri od občine). Zelo želji in upanju, da bo morda vam uspelo priti odgovor na omenjeni problem, se nam za odgovor in naprej zahvaljujem in vam lepo pozdravljam.

JAP d.o.o.
Andrej Pogačar

Naslov atletinje leta v mlajši mladinski kategoriji (oktober 2001)

KUDOVSKA INVENTURA

Pozdravljeni, ljubitelji kulture!

Mesec je kaj hitro naokoli. Tokrat ne moremo poročati o obilnici dogodkov v dvorani našega ljubega kulturnega doma. Po vselem decembru smo si tudi kulturniki privoščili nekaj zimskega dremlja. Ni lepšega, kot sedeti za toplo pečjo in skozi okno opazovati manj srečne od nas, tiste, ki jih je usoda ali lastna nespamet pogonala ven, v snežni metež in druge vremenske neprilike. Če pa zraven srkamo še kaj toplega in takole spotoma še malce pokrilitiziramo v stilu-poglej na tistole staro gospo, kako nerodno se že pol ure trudi, da bi dobila avto iz snega, takrat je idila že skoraj popolna. Vendar nismo dolgo uživali v pogledih na stare gospe, že kar kmalu smo se vrgli v snežni metež organiziranja kulturnih dogodkov.

Konec januarja smo pod Juretovim modrim vodstvom in v sodelovanju s Študentskim klubom Domžale organizirali rockovski festival Kišta. Igrali, peli in žagali so nam Ks!ht, Los ventilos, Bitch boys (fantje s plaže) in Ultra. Prav zanimivo je bilo na majhnem trzinskem odru videti oblike in ansamble, ki jih drugače lahko gledamo samo v raznoraznih videospotnih oddajah na različnih televizijah. Na trenutke nam je srce ponosno bilo v prsih, ko so nam v živo iz trzinskega odra odpeli komade, ki smo jih prej vsak dan lahko videvali samo na prvem, najvišjem klinu domačih TV lesivic. Seveda pa si brez bogatega pokrovitelja oziroma soorganizatorja tega ne bi mogli privoščiti. Na študijski ekscurziji v Delamariu so nam nazorno pokazali, kako se pakirajo sardine. Pridobljeno znanje smo s pridom izkoristili v naši dvorani in tja nabasali približno 350 sardin, pardon, obiskovalcev. Pa še pri ogrevanju smo privarčevali, kajti dvorana nima ventilacije, zato se toplota praktično ne izgublja.

Navkljub številnemu obisku pa bi brez sodelovanja Študentskega kluba potegnili finančno »ta kratko«. Takle festival je namreč velik finančni zalogaj. Tako pa smo našli skupni interes: naše društvo da na razpolago dvorano in tehniko, Študentski klub pa manjkajoča sredstva, kar rezultira v skupni odmevni prireditvi. Pri marsikateri gledališki predstavi je za odrom (da garderobe sploh ne omenjamo) dostikrat veliko bolj zanimivo kot na odru. Tudi rockerski koncerti niso izjema. Prav zanimivo je bilo pred koncertom opazovati priprave posameznih skupin. Večina rock glasbenikov na ven deluje zelo »skulirano«, kot da jim je vseeno za cel svet in še za pol traka povrhu. Zdi se, kot da jih zanima samo njihova glasba in pa kje bi lahko razbili kakšno kitaro ali pa hotelsko sobo. V resnici pa jemljejo svojo umetnost zelo profesionalno. Vsi so prišli že nekaj ur pred začetkom koncerta in se disciplinirano uigravali in sodelovali na dolgotrajnih tonskih vajah. Pri tistih bolj uspešnih ni ničesar prepuščenega naključju. Temeljito pripravijo svoj image, vrstni red skladb skrbno določijo in na nastopu dajo vse od sebe. Po koncertu je bilo celo možno opazovati skupino, ki je, namesto da bi razbijala hotelske sobe, skupaj s

svojim managerjem analizirala celoten potek svojega nastopa. Da, da, tudi rock and roll ni več tisto, kar je bil včasih... Kmalu zatem smo se srečali s popolnoma drugo zvrstjo glasbe. Občinski komisiji za priznanja, proslave in promocijo občine srčno namreč pomagali organizirati osrednjo občinsko proslavo ob skvenskem kulturnem prazniku. Slavnostna govornica je bila naša sokrajanka, priznana operna pevka Ana Puzar Jerič. Celotna proslava je bila mišljena bolj kot kulturni dogodek ob našem prazniku. Bili smo namreč priča prvemu samostojnemu koncertu mladi trzinske violinstke Eve Oblak z gosti: Saro Lajovec na violini, Klemenom Golnerjem in Tomislavom Frančiškovičem za klavirjem. S koncertom se je Eva Oblak želela zahvaliti Občini Trzin, ki jo finančno podpira pri njenem študiju violine. Celotni dogodek je potekal pod budnim očesom njenega mentorja in umetniškega vodje. Po posvetu z njim smo skupaj prišli do zaključka, da je najbolje, da samostojnega koncerta kot konceptualne celote,

navkljub kulturnemu prazniku, ne razvijamo z recitativnimi vložki.

Ker tudi klasični violinisti cenijo in spoštujejo svojo umetnost, je mlada Eva z vajami za svoj prvi samostojni koncert začela že kakšne tri mesece pred tem, v novembru lanskega leta. Poleg tehniške igranja pa profesor svojo učenko tudi uči, da mora svojo energijo in virtuoznost brezkompromisno razdajati svoji publiki. Hkrati pa mora spoštovati sebe in v zameno za užitek, ki nam ga nudi ob poslušanju svoje glasbe, zahtevati vsaj minimalne pogoje za izvajanje svoje umetnosti.

Ko smo se tako trudili, da bi našo dvojnico primerno pripravili za slovesni dogodek, da bi uglasili novi pianino, zagotovili primerno temperaturo in akustiko, pravilno napisali koncertni spored, nabavili cvetlične aranžmaje, priskrbeli primerno zakusko in še milijon drugih drobnih opravkov, smo skoraj pozabili na protokol. Šele nato smo se domislili, da je ob državnem prazniku potrebno na začetku proslave odigrati našo državno himno. Ker pa smo s to svojo željo sez-

nanili profesorja bolj ali manj pozno, Zdravljice zaradi izredne zahtevnosti skladbe svojima učenkama ni dovolil interpretirati. Če lahko parafraziramo letošnjega Prešernovega nagajenca Zlaka Šugmana: »Da bi preprečili komedijo (beri: slabo interpretacijo), smo rajši tvegali tragedijo (beri: kulturni dogodek brez himne)«. In obratno. Sicer pa naj prvi vrže kamen v nas (ki se tu tudi še uočimo) tisti, ki že kdaj organiziral kakšno proslavo, oz. tisti, ki jo je organiziral popolnoma brez napake!

Drugače pa so nam mladi umetniki uspeli pričarati pravo koncertno vzdušje. Marsikdo je na krilih otožne violinske glasbe iz zatemnjene dvorane odplaval v skrite globine svojih misli ali pa mu je zaigralo srce ob zvokih živahnega čardaša. Za navdušen aplavz na koncu so se nam oddolžili še z dodatno skladbo.

Po duhovni hrani je prijalo tudi malo drugačne, in šli smo na okusno pripravljeno in vabljivo aranžirano zakusko v zadnji del naše dvorane.

V kratkem času smo si torej na našem odru lahko ogledali dva na videz popolnoma različna kulturna dogodka. Seveda je stvar naše subjektivne presoje in okusa, katero področje umetnosti nam je blizu. Nimamo pa pravice, da na osnovi lastnega okusa dajemo vnevar druge umetniške zvrsti. Če hodimo po svetu z odprtim umom in srcem, brez predsodkov, se nas lahko dotakne vsaka umetniška zvrst. Dobra knjiga, zanimiv film, občuten koncert, iskriava komedija, so lahko jagoda na smetani našega življenja, tisto nekaj več, tisti joy de vivre, tisto nekaj, kar osmisli naše bivanje. Zato smo lahko samo veseli, da imamo v Trzinu toliko možnosti

spremljati različne umetnike in njihove interpretacije. Samo želimo si lahko, da bo tako še naprej in da bo edino merilo zanje kvaliteta.

Za zaključek pa bi želel pozdraviti še vseh sedemnajst bodočih naročnikov Odseva, ker domnevam, da jih več ne bo. Še sam, ki preberem Odsev od prve do zadnje strani in tu pa tam še kaj napišem vanj, sem iz dneva v dan odlašal z izpolnjevanjem anketnega lističa. Ko pa sem se končno domislil, da bi ga bilo potrebno nekam oddati, ga že nisem mogel več nikjer najti.

Andrej Zupanc

Kulturno umetniško društvo Franca Kotarja Trzin vabi vse svoje člane na

zbor članov KUD-a,

ki bo dne 21.03.2003 ob 18^h v dvorani kulturnega društva.

KUD Franca Kotarja in Študentski klub Domžale vabita na drugo letošnjo Kišto, ki bo v petek, 28.02.03, ob 21^h uri v dvorani kulturnega društva Trzin.

Nastopajo: Egida, Leelojamais, Billys private parking, Alya.

KAKO SMO V TRZINU PROSLAVILI SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Ia je le spet prišel! Kdo, se boste vprašali. - Slovenski kulturni praznik vendar. 8. februar - dan, ko je umrl naš, kot vedno radi poudarjamo in smo pri tem zelo ponosni, največji pesnik France Prešeren. Glavni krivec že malo prej omenjenega praznika, katerega se spominjamo ob obletnicah njegove smrti. Prav ste slišali, smrti. In ne rojstva, kot bi bilo morda primernije in bolj veselo. Ampak pustimo znaj Prešerna, o njem ste tako ali tako že veliko slišali v šoli. Morda ste celo eden od tistih, ki se vam je takrat zelo prikupil, in še danes ne morete zaspati, ne da bi si, preden zdrsnete v spanec, prebrali eno izmed njegovih pesmi.

In vsem tem ne smemo pozabiti, da ta dan ni posvečen samo spominu na poeta Franceta, ampak kulturi nasploh. Torej ne samo poeziji oz. literaturi, temveč kulturnemu razmisleku. Namenjen je tudi tistim, o tem, kaj je to konstituirala. In to je

kultura, kultura, iz katere je zrasel slovenski narod.

Ker pa ima večina ljudi v življenju še mnogo drugih opravkov in se ne utegne osredotočiti samo na namembnost kulturnega praznika, po vsej Sloveniji že kar tradicionalno prirejajo proslave, ki ljudi vsaj malo opomnijo na pomembnost kulture - na kateri svet stoji! Tudi v Trzinu smo jo kajpak imeli, tako kot že vrsto let pred tem. Organizirala sta jo Občina Trzin in Kulturno društvo Franca Kotarja Trzin, ki sta poskrbela za prav prijetno druženje. Vse skupaj se je pričelo ob 19. uri. Dvorana je bila polna. Kar kaže na to, da so se ljudje privadili obiskovati prireditve. Res pa je, da je bila večina navzočih iz starejše generacije, tako da sem se že začela spraševati, kako bo dvorana ob tovrstnih priložnostih izgledala čez nekaj let. Morda prazno? Ali pa bo današnja mladina v zrelejših letih raje zahajala na proslave in med drugim tako dobila priložnost za druženje z ljudmi, ki jih že dolgo ni srečala?

Sedaj pa k bistvu. Torej k programu, ki se je

tokrat zelo razlikoval od programov iz preteklih let. Letos namreč na odru niso stali člani kulturnega društva (bili pa so organizatorji) in nihče ni prešerno recitiral poezije, kot smo bili vajeni. Slavnostni govornik ni bil g. župan. In tudi Zdravljice (čeprav bi jo bilo skoraj pričakovati) ni bilo slišati. Vendar to še ne pomeni slabše prireditve. Nasprotno, lahko bi rekla, da se vsake toliko časa prav prilicno malo spremembe. Kot ni napačno kdaj pa kdaj odpreti okno in v prostor spustiti piš svežega vetra.

Program je bil sestavljen iz dveh sklopov. Najprej je vse zbrane nagovorila priznana operna pevka, Trzinka, Ana Puzar Jerič. Najprej je opozorila, da se kulturni praznik nanaša na vsesplošno kulturo, torej na vse, kar se dogaja okoli nas. Na umetnost, na vse, kar je lepo, pa tudi na kulturo v sociološkem smislu - na medčloveške odnose, na odnose do narave in do domovine. Pri tem je še posebej izpostavila, da moramo Slovenci premagati strah

pred evropsko integracijo, se vključiti v širšo skupnost in se odpreti svetu. Res, da smo majhni in po svoji velikosti ne moremo biti enakovredni drugim evropskim državam, lahko pa smo enakovredni v kulturnem smislu - v smislu omenjenosti, umetnosti in življenja kot takega. Evropska skupnost namreč temelji na različnosti in ravno zato je združenje smiselna. Nadalje je besedo navezala na umetnost in umetnike v povezavi z zvestobo narodu. Po njenem prepričanju je edino tisti pravi umetnik, ki si upa prestopiti narodne in kulturne meje, si v tujini nabirati izkušnje in se nepotujen vrtni domov, kjer tudi nadaljuje svojo pot skozi ustvarjanje, resnično zvest svojemu narodu. Zastrajšuje pri tem pa je to, da je le-ta nato doma pogosto ožigan. Pri tem je imela v mislih, kot je povedala, tudi Franca Prešerna. In potem se je začel koncert, katerega glavna zvezda večera je bila Eva Oblak, sedemnajstletna dijakinja Srednje glasbene šole, ki je skupaj s svojo "priateljico"

violino že kar nekajkrat sodelovala na občinskih proslavah. Vendar je bil za spremembo od prejšnjih let ta večer (ob spremljavi pianista Klemena Golnerja) resnično njen - večer, ki ga Eva ne bo pozabila, večer njenega prvega samostojnega koncerta. Najprej nam je "postregla" z dvema skladbama J.S. Bacha, ki sta nas (no, vsaj mene) zazibali v nek čisto drugi svet. Imelo me je, da bi zaplavala, da bi me veter poneslo na polje, polno cvetic, kjer bi z bosimi nogami lahko tekala sem in tja in pri tem občutila popolno svobodo. Sledila je Vitalijeva skladba Ciaconna, za spremembo malo bolj vesela, bolj optimistična. In nato gostja večera: Evina prijateljica Sara Lajovec, ki nam je prav tako na violino, ob spremljavi Tomislava Frančiškovića, na klavirju zaigrala Mozartov koncert v A-duru. In spet je bila tukaj Eva, ki je z veliko mero prefinjenosti in nadvse lahko (kot se za glasbenice tudi spodobi), zaigrala še Fantazijo za violino in klavir (M. Bravničarja). Koncert v g-molu (M. Bruch-a), Čardaš (V. Moni-ja) in za poslastico Ave Mario. Sledil je aplavz, ki je prebudil zaspanje pogledje ljudi v dvo-

rani, ki so se ob milih zvokih Evine violine zazibali v skoraj pol hipnotično stanje. Ni kaj, koncert je odlično uspel! Ozirajmo kot je na koncu vse skupaj povzela in v pravilni ovoj zavila mama mlade violinistke: "Ko je kralj Tibor zaigral na svoje gosli, je materi od veselja poskakalovalo srce, očetu greben zrasel, svatom pa dihi zastal!"

Sledila je zakuska, ki je tako kot že tolikokrat do sedaj zaokročila večer proslave. Za veliko ljudi odlična priložnost, da malo prigriznejo, nazdravijo in, kar je najpomembnejše, poklepajo z znanci, ki jih zaradi pomanjkanja časa ali pa ker si časa enostavno ne vzamejo, srečujejo le na tovrstnih prireditvah. Toda tudi to nekaj. Konec koncev je družjenje in razpravljanje (predvsem o zadevah, ki se tičejo skupnosti, odnosov in kulture kot bivanja) bistvo takšnih srečanj. In če smo ga dosegli, smo lahko zadovoljni. Zelo zadovoljni.

Mirjam Št.

MARJANA RUČIGAJ IN KULTURNO ŽIVLJENJE V TRZINU V PRETEKLEM STOLETJU BILI SO IN OSTAJAJO VELIKI LJUDJE

Moram že kar dobro pomisliti, koliko let je že, odkar smo se prvič udeležili tekmovanja "Turizmu pomaga lastna glava". Aha, naslovi skečev, ki smo jih ob tem pripravili, so se mi dobro vtisnili v spomin: Krompir, Trzinske čenče, Skavti ob trzinskem bajerju... in letos Znana osebnost iz domačega kraja. Letos bo četrto leto. Naj vam najprej povem, o čem govorim. Turistična zveza Slovenije vsako leto razpiše tekmovanje z določeno "turistično" temo. Za tekmovanje je potrebno pripraviti raziskovalno nalogo na temo, ki je razpisana, odrsko predstavo in razstavo. Tekmovanja se lahko udeležijo učenci turističnega krožka iz katere koli osnovne šole. In tako je tudi trzinske osnovnošolske gnała želja po novih izkušnjah, znanju, sreči in uspehu. Prvo leto (2000) smo osvojili drugo mesto, naslednje leto smo s temo "Kulturna dediščina" dosegli tretje mesto, lani, ko smo na tak in drugačen način preiskali trzinski bajer, pa smo spet osvojili drugo mesto. Letos bo za nas to tekmovanje nekaj prav posebnega. Ne le da se ga bomo udeležili, temveč bomo tudi gostitelji tekmovanja, ki bo 10. marca. Priprave so že v velikem zagonu, kajli treba je pripraviti mnogo stvari. Letošnja tema, ki jo je razpisala Turistična zveza Slovenije, je: Bili so in ostajajo veliki ljudje. Trzinci bomo predstavili veliko osebnost s kulturnega področja. Preden vam izdam ime, naj vam jo opišem.

"Bila je človek velikega srca, razdajajoč se za vsakega posebej, ne glede na žrtev." (Lovrencija Nemeč)

"Kako je ta drobna žena s svojo močno voljo znala kroviti včasih preveč razigrano družino, je bilo res neverjetno."

(Marjia Perne)

"Predstavljal je prav gotovo enega najsvetlejših in najbolj opaznih spomenikov v zgodovini dramskega ustvarjanja v povojnem Trzinu." (Tone Ipavec)

To se le kratki citati o Marjani Sicerli, poročeni Ručigaj, ki je še danes kot živ spomin v mislih in srcih vseh, ki so jo poznali na tak ali drugačen način. Mnogo o njenem življenju pa lahko zvedimo od njenega sina Ivana Ručigaja: "Mama je rodila 25. 10. 1898, v družini Sicerli. Njena mama je bila hiš slikarja Kozeljca, oče pa je bil načelnik na želez-

niški postaji. Imela je štiri brate in tri sestre, vsi so bili igralci in pevci. Sama se je že med obema vojnama vključila v prosvetno društvo v Trzinu. Zelo zgodaj se je začela ukvarjati z režijo. Prvo gledališko igro z naslovom Dve materi je postavila na oder leta 1931. Prva igra po vojni, ki jo je režirala, je bila Razvalina življenja. Režirala je petdeset predstav ter pripravila veliko proslav. Bila je sama za vse, saj je sama izbirala igralce, skrbela za kulise. Bila je igralka, scenaristka, nadzornica v prosveti in knjižničarka pri odboru Nepolitičnega izobraževalnega društva. Za režijo svojih iger je dobila veliko nagrad, npr. bronasto Linhartovo značko, bronasto Kernnikovo plaketo, srebrni List svobode... Bila je zelo priljubljena med ljudmi."

Še mnogo stvari so o Marjani Ručigaj izvedeli mladi raziskovalci: Jana Golob, Ksenja Lagoja, Mirela Avdič, David Lap, Dan Špendal, Lara Zupan in Ana Rosic. V raziskovalni nalogi, ki so jo pripravili pod vodstvom mentorice Nuše Slainer, pa lahko veliko preberemo tudi o drugih zgodovinskih okoliščinah, ki so se v času Marjane Ručigaj pojavljali v Trzinu, npr. postavitev kulturnega doma...

Ker letos citjamo na najboljšo uvrstitev, bomo vse sile napeli tudi kulturniki (no, saj jih vsako leto in tudi vsako leto imamo v mislih zlati). Pripravili bomo odlomek igre, ki jo je napisala sama Marjana Ručigaj, z naslovom Poredni Mihec in dobra Marjetka. V desetminutni predstavi bo Lara Zupan igrala viogo režiserke, Maja Gorenc bo Dobra vila, Anabel Črnohorski in Eva Mioč bosta rožici marjetlici, Lana Črnohorski mačka, Tina Stražar dobra Marjetka in Sašo Ših medved. Vse skupaj bo izgledalo kot delovna vaja: kako režiser na oder postavi igro. Ker bomo tokrat na domačem odru, upamo res na najbolje. In če tisti ponedeljek popoldne ne boste imeli početi nič pametnega, pridete v domačo dvorano navijati za domače.

Na koncu raziskovalne naloge učenci predstavijo še današnje delo kulturnega društva Franc Kotar Trzin, v zelo pozitivni luči, kar me je malo zamislilo. Nekateri, v tem tre-

nutku, morda ne bi tako mislili. Za konec pa še misel Lovrencije Nemeč: "Čutim se počaščeno, da sem lahko odigrala kar nekaj vlog pod njenim vodstvom. Na podlagi vsega navedenega menim, da smo ji Trzinci dolžniki, v zahvalo bi ji lahko postavili vsaj doprni kip, da bi nas spominjal na našo pripadnost."

Literatura: Bili so in ostajajo veliki ljudje - Marjana Ručigaj in kulturno življenje v Trzinu v preteklem stoletju, raziskovalna naloga, Turistični krožek osnovne šole Trzin.

Urša Mandelj

Jezem sem bil, ker nimam čevljev; a potem sem srečal človeka brez nog in sem bil zadovoljen s svojo usodo.

Klajski

PROPAD KULTURNE DEDIŠČINE V TRZINU

Dostikrat, ko nimam kaj početi, si zaželim sprostitve ali pa moram enostavno na sprehod peljati psa (ker pes pač to, hočeš - nočeš, zahteva), in se odpravim v naravo. Ponavadi ubermem eno in isto pot. Pot, ki ni niti predolga niti preveč prometna (da lahko pes prosto teka) in ki je kolikor toliko zanimiva. Le-ta od mojega doma vodi mimo župnišča, cerkve in kamnoloma (v smeri proti Dobenu) do Jabelj, kjer zavije po Jemčevi cesti v smeri proti trzinski osnovni šoli. Pri tem z golovostjo lahko zatrdim, da mi je ta pot dobro poznana, saj je medtem, ko stopam po njej, moj pogled vedno z zanimanjem usmerjen v okolico, ki me obdaja. Tako vedno znova uživam v objemu gozdnih dreves, spominam me navduhuje vonj pisanih cvetic, navdušeno spremljam obnovo jabeljskega gradu, ki kar kipi v svoji prenovljeni podobi, godrnjam nad lužami in blatom na cesti, po kateri stopam. Kako prisrčna se mi zdi loška cerkva sredi polja. Opazim mnogo stvari. Dobre, prijetne, tiste, ki v meni vzbujajo radost in občudovanje, pa tudi slabše, manj prijetne in graje vredne. Pri slednjih imam v mislih predvsem t.i. kulturno dediščino. Dediščino, na katero bi morali biti ponosni, ki bi predstavljala kraj in služila promociji le-tega. Vendar vedno znova ugotavljam, da temu ni vedno tako. Zdi se mi, da se vse premalo oziramo na tovrstne zadeve. Preveč smo orientirani na sebe ter svojo posest in kot okoliščine kažejo, premalo na

širšo okolico, v kateri živimo (vsaj na nekaterih vidikih le-te). Ogromno je sicer dela okoli novih gradenj (pa naj gre tukaj za novo trzinski center T-3 ali pa za zidanje privatnih stanovanjskih hiš), zaskrbljenost za naravo še nekako zasledimo, vse premalo pozornosti pa je v Trzinu namenjene objektom, ki spadajo pod okrilje že prej omenjene kulturne dediščine. S tem pojmom merim predvsem na kulturna znamenja, kapelice, stare hiše in za njih značilne portale, rozete, kamnite vodnjake...

Pri tem bi rada izpostavila dva za Trzin lahko pomembna objekta, na katere sama na svojih sprehodih postala še posebej pozorna. Gre za objekta, ki bi našemu kraju lahko dala svojstven pečat in bolj pristno podobo, ne pa da sta v sramoto krajanom in identiteti Trzina kot taki. Kritika tukaj leti predvsem na kapelico, imenovano Kraljevo znamenje (včasih znano tudi kot Vovkovo znamenje), ki stoji ob križišču cesti iz Trzina proti Loki in od Jabelj proti glavni cesti Trzin - Mengeš. Znamenje je tukaj stalo že pred letom 1825, malo kasneje pa so na tem mestu sezidali sedanjo, t.i. zaprto kapelico. Odrpta je namreč samo spredaj, kjer skozi steklene pregrado lahko vidimo v njeno notranjost, ki jo krasi kip Marje, mojstrina slovenskega kiparja Tomičiča. Na zunanji južni steni (obrnjeni proti Trzinu) je naslikan sv. Florijan, proti Loki pa sv. Mihael. Skratka, vse lepo in prav, če ne bi bile na zunanji strani naslikane freske že zelo zbledle in zato zelo slabo opazne. Še malo in zob časa bo izbrisala podobe, ki se z grenkim priokusom smehljata

iz zidnih ploskev, ko prečkam pot mimo Korak me nato ponese kakih 200 metrov po Jemčevi cesti navzdol do mesta, kjer stoji stoji znamenita zgradba, v kateri se leta 1851 rodil znani ljubljanski župan Ivan Hribar. In ne morem mimo, ne da bi se oko ozrlo na razpadajočo Hribarjevo hišo in da majega srca ne bi obšla tesnoba. Škoda. Res škoda, da se spreminja v poltlo. Da propada. Da izpod razpadajoče fasade gledajo opeke, kot kosti trohneč trupla. Razbita okna in propadajoče lesne strešne ogrode pa se zdijo kot polomljene udje. Pri vsem pa je še najhuje to, da se okolica domačije spreminja v "smetišni deponiji". Da, tako je. Prav nobene druge besede ne najdem. Vsepovsod nametane avtomobilske priklole, razpadajoči star avtomobili in polno stare krame. Resnično prizor ob katerem si človek zares lahko spočije oči, ironično rečeno.

Vendar ni še vse izgubljeno. Še vedno lahko kaj storimo, če je le volja in seveda želja. Želja po ohranjanju dediščine našega kraja in urejeni okolici. Kajli ohranjanje identitete, ki jo gradimo preko kulture in tradicije, se mora vedno začeti na nižji ravni (v tem primeru na lokalni). A včasih kljub nenehnemu poudarjanju, da je naš namen ohraniti kulturne značilnosti in jo poznavnost, sedaj ko vstopamo v Evropo, smo unižo, velikokrat na to pozabimo. Z naj vas še enkrat spominam, začeti je potrebno na lokalni ravni!

Mirjam Št.

Anka Jurše

Anketa - Kulturno dogajanje v Trzinu ZA PRIREDITVE JE KAR DOBRO POSKRBLJENO

Ker pri Odsevu že lep čas nismo naredili ankete, s katero bi Trzince in Trzinke o čem povprašali in jih tako spodbudili k razmišljanju o kakovosti življenja v naši občini, smo se odločili, da to storimo v mesecu februarju. In ker je le-ta posvečen kulturi, smo izbrali tudi temu primerno temo - **kulturno dogajanje v Trzinu**.

S fotografinjo Jano Urbas, sva se s tem namenom polni energije odpravili najprej v novi del Trzina, natančneje pred trgovino Merkator, kjer naj bi mimoidoče povprašali, kakšno je njihovo mnenje o kulturnem dogajanju v našem kraju. Kaj jim je všeč, kaj pogrešajo... Skratka, nič tako težkega, da človek ne bi našel odgovora. Vendar je ob mrazu in veliki večini ljudi, ki niso bili pripravljeni žrtvovati minutko za zares kratko anketo ali pa so zatrjevali, da enostavno ne vedo kaj povedati, najino navdušenje nad tovrstno novinarsko dejavnostjo počasi začelo bledeči. Vendar nisva kar tako vrgli puške v koruzo! Odločili sva se, da poskusiva srečo še v starem delu Trzina, vendar se naju je tudi tu izogibala. Bili sva kratko malo zgroženi in po pravici povedano zelo razočarani nad sokrajani. Skoraj nisva mogli verjeti, da so nama bili v celih dveh urah pripravljeni na postavljeno vprašanje odgovoriti le trije ljudje. Neverjetno! In hkrati žalosno. Bili sva obupani. "Kaj storiti zdaj?" sva se spraševali. Anketo vendar morava narediti. In kaj nama je bilo storiti drugega, kot da sva za sodelovanje prosili moje in Janine prijazne sosede. No, vidite, tako ste tudi vi zvedeli za nepriljetno plat takega dela.

Marjana Sajovic:

V Trzinu je kulturno dogajanje zelo pestro. Pa tudi obiskanost je kar visoka. Morda bi bilo dobro, če bi bile podobne aktivnosti kol v spomladanskem času (Trzinska spomlad) tudi pozimi.

Nataša Pahič:
V Trzin sem se preselila iz Ljubljane. Vendar moram reči, da se mi zdi, da je tukaj za kulturne prireditve veliko bolje

poskrbljeno. Sem mnenja, da v Trzinu na vseh področjih zelo dobro skrbijo za različne dejavnosti, pa naj bo to za otroke, za odrasle in tudi za starejše občane. Drugače pa so mi najbolj všeč prireditve, ki se navezujejo na otroke, npr. Miklavž. V Trzinu sem tudi prvič v življenju doživela budnico za prvi maj. Tega običajja prej nisem poznala. Tega v Ljubljani ni. Razen pešpoti, še posebno za tiste z otroškimi vozički, ničesar ne pogrešam.

Roman Igljč:

V Trzinu je kar dosti kulturnih prireditev in dogajanj, povezanih s kulturo. Se kar veliko dogaja. Najbolj všeč pa so mi razne igre, predstave. Predvsem to. Res pa je, da je v zimskem času malo manj pestro kot spomladi.

Gordana Gardašević:

Dejavnosti je v Trzinu kar dosti. Zdi se mi, da se v trzinski občini zelo zelo trudijo. In tako gre lahko kdor hoče kadar koli na razno razne prireditve ob različnih praznikih... Naredi se res veliko. Spomladi in poleti je aktivnosti sicer več, kar pa je seveda normalno, ker je takrat tudi več praznikov (občinski, državni...). Pa tudi bolj pridejo do izraza, saj so dogajanja na prostem in so tako tudi bolj odmevni.

Polona Perne:
Kultura v Trzinu je še kar v redu, veliko se dogaja. Še posebej mi je všeč Miklavž, ker se mi zdi, da otroci pri tem res nekaj doživijo.

Na vse prireditve ob različnih praznikih je po mojem mnenju kar dober odziv. Da pa tovrstne prireditve uspejo, je odvisno predvsem od določenih ljudi, ki se zelo trudijo. Ponavadi se udeležim prireditev ob dnevu samostojnosti, ki ji sledi kres v kamolomu, miklavževanja in Trzinske spomladi. Drugače pa ne morem reči, da v Trzinu karkoli pogrešam. Zdi se mi, da če bo šlo tako naprej, v tej smeri, bo kar dobro.

Milena Urbas:

Odkar je župan trzinske občine g. Peršak, se na kulturnem področju zelo veliko dogaja.

Za vse praznike so organizirane kulturne prireditve, na katera sodeluje tudi veliko gostujočih umetnikov. Mislim, da le-ta kot je v zadnjih

nekaj letih, ni bilo še nikoli. Kar pa se ti obiska, ni mogoče vedno tako, kot bi si želeli. Morda je malo premalo poskrbljeno za obveščanje ljudi. Ampak ljudje se bodo sčasoma navadili in bodo tako bolj obiskovali prireditve. Prav ničesar ne pogrešam, saj so zastopani na vsa področja, tako za mlade kot tudi za starejše. Morda le uprizoritve odrskih igr.

Primož Mušič:

Včasih se udeležujem prireditev. Najbolj pa se mi je v spomin vtisnil koncert Ane Pucar Jerič v trzinski cerkvi. Za prireditve je kar dobro poskrbljeno, pogrešam ničesar.

Mirjam Št.

Potopisna predavanja v knjižnici Domžale

- 6.3. ob 19^h **Trekning skozi notranjost Islandije** (Damjan Končnik)
- 20.3. ob 19^h **Vonj po Mediteranu** (Maljaž Jeran)

PREDAVANJE POZOR, SNEŽNI PLAZ!

Kako nastane snežni plaz, zakaj se sprosti, kje preži največja nevarnost snežnih plazov, kakšni so samozaščitni ukrepi...

PD Onger Trzin bo za vse, ki jih zanima problematika snežnih plazov pripravilo predavanje mag. Miha Pavška, enega naših najboljših poznavalcev problema tike snežnih plazov.

Kdaj in kje bo predavanje bomo objavili na običajnih plakatih mestih.

TRZINSKI MEDGENERACIJSKI SKUPINI ZA SAMOPOMOČ STAREJŠIH

V Trzinu se starejši ljudje družimo v dveh skupinah.

Prva medgeneracijska skupina TRZINSKI IZVIR je v decembru 2002 slavila že drugo obletnico, druga, NAŠE VEZI, pa je svoje »rojstvo« doživela 9. januarja letos.

Članice in člani obeh skupin se družimo enkrat tedensko, vsaka na svoj dan, po dve uri. Ob pomembnejših temah pa se zberemo na isti dan in ob isti uri. Tako

je bilo tudi ob svetovnem dnevu bolnikov (11.2.03), ko smo medse povabile patronažno sestro Vido Čeh. Z veseljem se je odzvala vabilu ter nam izmerila pritisk, krvni sladkor ter holesterol. Pogostila nas je s hrano, ki je zlasti v starejšem obdobju najbolj priporočljiva: različni jogurti, lahki mlečni namazi ter raznovrstno sadje. Ob uživanju hrane nam je v sproščenem pogovoru pojasnila nekatere dejavnike, ki povzročijo bolezenske spremembe v našem or-

ganizmu zaradi nepravilnega prehranjevanja. Prijetno vzdušje so popestrile tudi krajše družabne igrice ter lažje razgibalne vaje. Prepevanje prijubljenih ljudskih pesmi pa je zaokrožilo tokratno srečanje obeh skupin.

Brž ko bo posijalo toplo sonce in ko se bo narava obdala s prvimi znanilci pomladi, se bosta obe skupini podali na krajše izlete in prijetne sprehode.

Ob mrzlih zimskih ter turobnih deževnih dopoldnevih pa se družimo na domu ene izmed voditeljic. Sicer zelo prijetno okolje, počasi postaja tesno, zlasti ob praznovanju rojstnih dni, ko si prijateljsko delimo veselje ob naših slavnostnih trenutkih. Društvena soba v stari šoli pa je žal v prvem nadstropju, kamor se marsikatera starejša članica zaradi zdravstvenih težav ne more povzpeli. Zato že vsi težko čakamo na sobo v prtiličju v novih prostorih T3 ali kje drugje, ki jo bodo lahko delile z drugimi humanitarnimi organizacijami (RK, Karitas, Društvo invalidov itd).

Prijetni pogovori, občutek sprejetosti in medsebojno spoštovanje nas vsakič znova bogalijo in lepšajo jesenske dneve našega življenja, zato težko pričakamo vsako novo snidenje.

Helena Ogorelec

EL-Shop
Avtoelektrika -
elektronika

Sašo ALOVIČ
Loka pri Mengšu,
Testenova 69,
1234 Mengeš,
Slovenija,

telefon: 723 02 70,
GSM 031 684-178,
Fax: 723 02 75,
e-mail: elshop@siol.net
http://www.elshop-sp.si

Servis, prodaja, montaža, zastopstvo

Garažna - tudi rolo- vrata, nakladalne ploščadi, prodaja oljnih gorilnikov Intercal in servis vseh vrst gorilnikov.

Sprejem naročil med 7. in 8. uro zjutraj.
Tel.: 01 7230-270, GSM: 031 684-178

ČISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI!

- ČIŠČENJE STEKLA
- TALNIH OBLOG
- OBLAZNIJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOGIJI...)
- GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVORNIN VOZIL
- STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
- STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PAKETA...

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- LAM, ZAVES IN ŽALUZIJ
- ROLOJEV
- ZATEMNITVENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.
Pod gozdom 17, 1236 TRZIN
tel/fax: 01 / 564 46 73 . gsm: 041 / 630 - 671
e-mail: samo.music@siol.net

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN OBČNI ZBOR PLANINSKEGA DRUŠTVA ONGER TRZIN

1983 - 2003 20 let

V petek, 14. februarja, je imelo Planinsko društvo Onger Trzin svoj redni občni zbor. Tokrat je bila sejna soba nad vrtcem Pačica polna.

Po začetni dia-predstavitvi tabora mladih planincev v Romuniji lansko poletje, na katerem so sodelovali naši člani, so prisotni poslušali poročila predsednika, načelnikov odsekov, blagajničarke, predsednikov Nadzornega odbora in Častnega razsodišča. Prisotni, med katerimi so bili tudi župan občine g. Peršak, predstavniki trzinskih društev (TD, PGD, DPM in DU Žerjavčki) ter predstavniki nekaterih sosednjih PD, so bili s poročili očitno zadovoljni. Pravzaprav se je razprava o poročilih vrtela okoli edine

»PREKRIVANJE TERMINOV«

Ker se je v pretekli številki na več mestih pojavila kritika nesodelovanja med PD Onger Trzin in SD Trzin (sobota, 18. 1. istočasna izvedba državnega tekmovanja »Mladina in gore« ter občinskega prvenstva v veleslalomu) čutili kot svojo dolžnost, da bralce obvestim, da sem bil o smučarski prireditvi obveščen šele v četrtek, 16. 1. zvečer – in še to iz ust trgovca, na katerega smo se očitno oboji obrnili kot na potencialnega sponzorja.

O datumu izvedbe tekmovanja »Mladina in gore« se je vedelo že celo leto, saj je to tradicionalna prireditev s tradicionalnim datumom. In ima tudi tradicionalno isti začetek: ob 10. uri. Konec koncev je to državno tekmovanje. Torej državno prvenstvo. In za oba datuma smo poskrbeli – tudi v Odsevu. Ker je v večini novonastalih trzinskih društev precej ljudi, ki se radi potrkajo po prsih, da so tudi planinci (nekateri so bili nekdanji celo v vodstvu PD), bi vendarle pričakovali večje zanimanje za planinske dogodke.

Seveda bi se s pravočasnim dogovarjanjem (o spremembi bi morali kot prireditelji pravočasno obvestiti sodelujoče ekipe!) izognili določenim neprijetnostim. Mi bi začeli prireditve uro prej, smučarji uro kasneje, in voik bi bil sit in koza četa. Tako pa ostaja grenak priokus obema akterjema v tej zgodbi. Škoda.

Pravzaprav so zaradi prekrivanja terminov imeli največ problemov najvidnejši predstavniki Trzina (in ne toliko planinci ali smučarji), ki niso mogli biti istočasno na obeh prireditvah, ki sta si njihovo prisotnost seveda zaslužili. In seveda sodelujoči mladi folkloristi in KUD-ovci (katerih dejavnost najlaže povežemo z alpskim prostom).

Pa brez zamere, k' smo prjatlji.

Predsednik PD Onger Trzin in organizacijski vodja tekmovanja »Mladina in gore« Emil Pevec

ga problema, katerega sedanjí upravni odbor (ki začasno opravlja tudi funkcijo Vodniškega odseka) zaradi nesodelovanja nekaterih bivših vodnikov društva ni mogel realizirati: v Trzinu manjka izletov za starejše ljubitelje narave.

UO se tega problema zaveda. Vendar obstaja za trenutno stanje več razlogov. Vendar pa UO, ki je prvo leto svojega mandata veliko časa namenil ureditvi razmer v društvu, ni vrigel puške v koruzo – še naprej poskuša najti rešitev tudi za ta problem.

Predvsem bomo zainteresirane skupine (DU in DPM - z DPM MO že uspešno sodeluje) povprašali o njihovih željah - potem seveda lažje najti kakšno stično točko.

Vrnimo se k občnemu zboru. V večini poročil je bilo zaznati ogromno prostovoljnega dela, ki ga vlagajo člani PD v delovanje društva. Izredni uspehi so že prislovični za Mladinski odsek, ki je dobil novega vodjo – Tomaža Kocmana (pravzaprav so ga mladi člani PD izvolili za načelnika že na Občnem zboru MO 29. januarja). Prisotni niso pozabili omeniti izredno dobro pripravljene državnega tekmovanja »Mladina in gore« januarja letos. Prizadevni markacisti so redno vzdihovali poti na Krvavcu. Probleme, ki se pojavljajo zaradi nedorečenosti pri »lastništvu« po

Šveji poročilo je dal tudi Janez Rupar, predsednik Nadzornega odbora. Pa nasmehih sodeč nepravilnosti ni bilo.

bodo poskusili v kratkem rešiti. Morda se malo zatika pri naravnostvenih, a ne kritičnih, saj so se časi spremenili in naravostveno delujemo prav vsi »resni« obiskovalci gora.

Morda ne bo odveč, da bralce obvestimo, da bo v nedeljo, 25. maja, dopoldne (ok. 10.00) v Trzinu zaključek letošnjega Rokotjaškega pohoda. Več o tem zahtevnem, celonočnem pohodu (Trojane – Limbarska gora – Trzin) pa vas bomo obveščali v prihodnjih mesecih.

Vsekakor je to izredna priložnost za promocijo »našega« rokotjača Dimeža!

www.onger.org

V prejšnji številki Odseva smo napovedali, da nas boste od 10. februarja (20. rojstni dan društva) že lahko obiskali na zgornjem naslovu - a smo se uštel. Spletni mojster je namreč zbolel in odšel pogledat bolnišnične zidove - od znotraj. Močno upamo, da bomo v naslednji številki Odseva že lahko poročali o »zagonu« strani.

Pa še to: 9. februarja bi, če bi še živel, 90 let praznoval eden od najvidnejših Trzinčev, prvi častni član PD Onger Trzin prof. Tine Oreš. Kaj več o njem si boste lahko prebrali tudi na naših spletnih straneh...

Mladinski planinski tabor DREŽNICA 2003 29. julij - 6. avgust

Mladinski odsek PD Onger Trzin organizira letos že 17. mladinski planinski tabor.

Tabor je namenjen osnovnošolcem od 1. do 8. razreda in dijakom 1. letnika.

Letos se bomo podali v Drežnico, vas pod južnimi stenami mogočnega Krna. V Drežnici in okolici je precej naravnih, kulturnih in zgodovinskih zanimivosti (soška fronta). Seveda pa je Drežnica znana tudi po svojem - drežniškem pustu.

Kaj te čaka na letošnjem taborjenju?

- > prijetni dnevi v naravi in noči pod platneno streho,
- > hoja v gore, igre v naravi, lov za zakladom, ustvarjalne delavnice, nova gorniška znanja, večeri ob tabornem ognju, planinski krsti,
- > ogled zgodovinskih, naravnih in kulturnih zanimivosti v okolici Drežnice,
- > pa še kaj!

Cena taborjenja: 25.000 SIT. Možnost plačila v treh obrokih - v gotovini.

V ceno je vračunano: prevoz (Trzin - Drežnica in nazaj), hrana, stroški organizacije in vodenja, obraha taborne opreme, vstopnine, majica.

Ob umiku prijave zaračunamo organizacijske stroške v višini 3.000 SIT.

V primeru kasnejšega prihoda na tabor oz. predčasnega odhoda s tabora denarja ne vračamo.

Rok za oddajo prijav je 28. 3. 03.

Prostih mest je 35.

V primeru polne zasedenosti do določenega datuma imajo prednost otroci, ki obiskujejo planinski krožek oz. hodijo na naše izlete. Prijave po roku so možne le, če bo prostor.

Prijavnico dobite (in oddate) v tajništvo OŠ Trzin, na planinskem krožku ali učiteljici Dragici v podaljšanem bivanju.

Sestanek za starše na tabor prijavljenih otrok bo v sredo, 9. 4. 2003, ob 18. uri v OŠ Trzin (učilnica zemljepisa v 1. nadstropju).

Vodstvo tabora

Vodja (in vodnik): Emil Pevec

Vodniki: Irena Mučibabić, Tomaž Kocman, Boštjan Kralj, Urša Košir (pripravnica)

Kuharica (in vodnica): Nataša Kramar

Pridruži se nam, ne bo ti žal!

Če nas še ne poznaš, lahko več o nas izveš v knjižici B.N. (Brezmejna navkreberlazenja), ki bo predvidoma na voljo po zimskih počitnicah. Dobiš jo na planinskem krožku ali v tajništvo OŠ.

MO PD Onger Trzin

HORORSKOP

Jasno Vidko smo poprosili, da samo za Trzinčeve pokuka v zvezdatno nebo in vam razkrije, kaj je za vas zapisano v zvezdah v mesecu februarju. Že vnaprej pa vas opozarjamo, da nebo nad nami v tem zimskem času, žal, pogosto zakrivajo oblaki, in lahko zaradi tega pride do kakšne napačne razlage položaja zvezd.

OVEN

Ljubzen je kot rastlina, ki jo je treba zalivati vsak dan, sicer ovne in umre. Ta misel vas bo spremljala skozi ves mesec, potem pa se boste odločili, ali jo boste zalivali ali pa jo boste pustili veneti.

BIK

Ne vztrajajte trmasto pri. Če se boste vsaj za trenutek odmaknili od svoje trme, se vam bo na novo odkril svet in kaj je lahko lepšega kot doživljati občutke, ki jih je preživljal Kristof Kolumb, ko je odkrival Ameriko?

DVOJKA

Ta mesec je kar preveč stvari, ki si zaslužijo, da jih proslavite. Sodelavec v službi bo namreč postal očka, sosedovi ženi bo končno uspela prva lorta, sinko bo iz šole prinesel petico, da niti ne omenjam še vseh ostalih priložnosti... In vi se potem še sprašujete, kje tiči vzrok, da vidite dvojno?!

RAK

Pravijo, da za dežjem vedno posije sonce. Tako je tudi v vašem primeru, saj vam v preteklem mesecu zvezde res niso bile naklonjene, toda zdaj jim vračate udarec. Le pogumno naprej, saj vam bo vse uspelo.

LEV

Spomin na novoletno rajanje je že nekoliko obledel, pa čeprav skušate z različnimi trikovi (na primer isti make up, uporaba istega parfuma, gledanje slik...) isto noč na vsak način podoživeti. Do tu vse lepo in prav, le da ne boste pozabili, da se v preteklosti ne da živeti.

DEVICA

Varčnost v prednovoletnem času je blagodejno vplivala predvsem na vašo denarnico. Ne vidite, kako kar sije od sreče, ko v njej kar naprej nekaj sumi? Pazite le, da vas ob polni denarnici in dobri volji ne zanesejo prikupni oglasi in nakupovalna maržica.

TEHTNICA

Drobne pozornosti nam lepšajo življenje. Če jih je veliko, toliko boljše. V mesecu februarju se vam obeta kup lepih, drobnih stvari. Pazite le, da jih ne boste zaradi njihovih majhnosti in drobnosti spregledali.

ŠKORPIJON

Vam že preseda kidanje snega? Verjemite, niste edini. Toda v prihajajočem času vremenarji napovedujejo še več snega, tako da ne bi bilo slabo, če bi razmislili o krajšem potovanju v tople kraj.

STRELEC

Vaš avanturistični duh se prebujajo, čeprav naj bi po pravilu med zimo vse spalo. Sprejmite povabilo simpatičnega temnolasca na uro ponapljanja v dvoje, morda vas bo presenetilo, kako natančno zna leteti Amorjeva puščica tudi pod vodo.

KOZOROG

Čeprav je vaš moto, da delo krepi človeka, si vzemite dan ali dva dopusta. Počitek se vam bo prilegel, saj si že dolgo niste vzeli časa samo zase. Da vas ne bi preveč pekla vest, si zapomnite, da je edino delo, ki osvobaja, piljenje rešetk.

VODNAR

Poskrbite za zdrav duh v zdravem telesu in se spustite po kakšni smučici. Čeprav bi vas znala presenetiti majhna zaplata snega v Dolgi dolini, se nikar ne pustite zmešati in se odpravite na kakšno drugo smučišče.

RIBI

Mraz ne prija ravno najbolj vaši lepi koži. Tudi megla, veter in drugi vremenski pojavi vam niso ravno pri srcu. Ko vas bo najbolj zazebljo, se spomnite nasvetov naših prababič: bajček, odejica in najtubša oseba vam polepšajo dolge zimske noči.

ODSEVNIK

Avtor:
Simon Frl
Jugovič

PRESREČEN SKOZI SANJSKI GOZD HITIM,

ZA HRIBOM GRAD, IN TAZ SE VESELIM,

IN RAME JE RESNIČNA PRAVLJICA :

KJER ŽAKA ME ABSTRAKTNJA LUBICA

ODSEVNIK

Besede župana g. Peršaka ob grobu

FRANCA GRADIŠARJA

Dragi člani družine pokojnega Franca Gradišarja, sorodniki, prijatelji, sodelavci in sosedje, zbrali smo se, da se poslovimo od človeka, ki je pri vsakem od nas pustil odtis svoje prijazne in dobrohotne osebnosti, ne glede na to, ali smo se z njim srečevali kot sodelavci, znanci ali kot še kaj več. In ravno zato, ker se poslavljamo od človeka, ki je znal biti tako prijeten sogovornik in tako nekonflikten sodelavec, je slovo toliko težje. In zato je izguba, ki nas je doletela, ne je za družino, ki je veliko prežgoda ostala brez moža in očeta, temveč tudi za vse nas, ki smo ostali brez prijatelja, sodelavca ali preprosto brez enega najbolj razumevajočih soobčanov, toliko bolj bridka.

Bil je, to lahko rečemo, pravi Trzinec. Priselil se je pred več kot dvajsetimi leti, si zgradil lepo hišo in se zelo dobro in hitro vključil v okolje, o čemer pričajo njegovi odnosi s sosedi in drugimi sokrajani. S časom se je, kot strokovnjak za prostorske zadeve in gradnjo, dejavno vključil tudi v javno življenje bivše krajevne skupnosti in kasneje Občine Trzin. S svojim prijetnim značajem, šegavostjo, ki se je je znal poslužiti tudi v trenutkih, ko je bilo potrebno razbremeniti vzdušje v svetu občine ali v kakem delovnem telesu sveta krajevne skupnosti ali občinskega sveta, v katerem je sodeloval, je zelo hitro osvojil vse, ki smo kakorkoli sodelovali z njim. Prepričan, če je do njega prišlo, je znal prusmeriti v konstruktivno razpravo ali prekiniti, če drugače ni šlo in s svojo strokovno avtoriteto ustaviti neprimerne debate, ki ponavadi samo še poglobijo konflikte med ljudmi. Znal je to storiti s šalo ali dobrodušno anekdoto in vse skupaj obarvati s svojo pojočo govornico, ki je vedno pomalem in na simpatičen način izdajala, iz katerega konca je pravzaprav prišel v Trzin. Ampak bil je vesten in tudi natančen. Dobronamernost, s katero se je loteval siehne naloge ali razprave o še tako spornih zadevah, kot so vedno znova načrtovani posegi v prostor, ga ni ovirala pri tem, da je bilo treba izreči strokovno oceno predlaganih rešitev in to oceno, ki ni bila obremenjena s kakršnimi koli postranskimi ozirji ali mogoče političanskimi in zakulisnimi interesi. Že v času sodelovanja s svetom krajevne skupnosti in kasneje kot član občinskega sveta, v vseh teh letih, ko smo imeli srečo, da smo lahko sodelovali z njim, je vedno znova izpričeval in potrjeval to svojo vestnost in strokovno nepristranskost. In ne samo to. Vse do konca, tudi v času, ko ga je neizprosna bolezen že zelo hudo prizadela, je ostal prizadeven sodelavec in se je kljub temu, da mu prav gotovo ni bilo nit malo prijetno sedeti na večurnih sejah in poslušati razprave, ki so se mu kdajpakdaj gotovo zdele nepotrebne, udeleževal se in, če lahko tako rečem, izpolnjeval svojo dolžnost tudi še tedaj, ko tega ni več imel nihče pravice zahtevati od njega. S takim človekom je lepo sodelovati in tak človek vsakogar od nas zaveže, da premisimo o tem, kako mi izpolnjujemo svojo dolžnost in odgovornost. To je njegova zapuščina vsem nam.

Dragi člani družine, sorodniki in prijatelji pokojnega Franca, veliko prežgoda smo izgubili človeka, ki bi gotovo, če bi mu bilo dano, še veliko naredil in veliko prispeval v dobrobit svojih najbližjih in tudi v dobrobit vseh nas. Poslavljamo se z žalostjo, ker se ne bomo več srečevali s prijateljem, ki je imel vedno na zalogi kako prijazno šalo in ki se je znal vedno, tudi čisto proti koncu, ko so bile posledice njegove boleznine že zelo vidne, še vedno prijazno nasmehnjati, kadar smo se srečevali z njim.

Poslavljamo se z žalostjo, ker smo izgubili dragocenega sodelavca ali vsaj svetovalca, na katerega smo se lahko zanesli.

Naj mu bo lahka ta prst, zdaj, ko je rešen vsaj bolečine in trpljenja, ki ju je bil deležen v zadnjem času. Družini in sorodnikom, ki boste najbolj od vseh nas čutili to izgubo, izrekam iskreno sožalje.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage matne

JULIJANE MUŠIČ

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njeno zadnjo pot. Lepa hvala g. župniku Pavlu Krtnu in ministrantom za opravljen obred ter gasilec iz Trzina za zadnji pozdrav. Posebej se zahvaljujemo sosedi, gospe Emi Mušič, za pomoč v težkih trenutkih naše družine.

Vsem še enkrat lepa hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža in očeta

FRANCA GRADIŠARJA

se zahvaljujemo vsem občanom Trzina, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, nam izrazili sožalje, darovali cvetje ali sveče. Še posebej pa se zahvaljujemo gospodu župniku Pavlu Krtnu za pogrebni obred in gospodu županu Tonetu Peršaku za iskrene in ganjive poslovilne besede.

Družina Gradišar
Trzin, 11.2.2003

Našemu dragemu prijatelju in kolegu **Franco Gradišarju** v slovo

S Tvojim odhodom je nastala praznina. Tudi nam je zastala beseda za misel nate nas še vedno družijo in oživlja Tvoje življenjsko delo, vsa tvoja prizadevanja, Tvojo pokenčnost in vedrino duha. Ti si univ. dipl. ing. arhitekture, strokovnjak na svojem področju. Moder in pravičen. V ta namen si žrtvoval vse svoje moči. Njebilo je, da si postal občinski svetnik. Predan krščanskim vrednotam si se politično udeleževal pri Slovenskih krščanskih skupnostih. Po njihovi združitvi s Slovensko ljudsko stranko pa si nadaljeval delo v novo nastali Slovenski ljudski stranki. Ne zaradi koristi, temveč da bi bil učinkovitejši pri uresničevanju svojih moralopolitičnih načel. Če si se slutil, da se bolezen polasča Tvojega telesa, se v duhu nisi oddal. Pogumno si deloval do konca svojih telesnih moči. Pogrešali Te bomo kot kolega in prijatelja oziroma kot človeka, predvsem pa kot sodelavca v stranki. Ostal nam boš vzor, ki nas spodbuja k našemu skupnemu delu. Hvala Ti za to, kar si nam pomenil, in hvala Ti za to, kar si nam naš dragi Franc. V globoki žalosti sočustvujemo s Tvojimi domačimi in jim izrekamo iskreno sožalje!

(C) Slovenska ljudska stranka Trzin
predsednik Marko Bregar, univ. dipl. ing. str.

VROČA STRAN

(K) SE BO DOGAJALO V TRZINCI V NASLEDNJEM MESecu

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. V vročo stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

22.02.	8.30	Mladinski odsek PD Onger Trzin	Trebnje - Vrhtrebnje (581 m)
22.02.	18.00	Prostovoljno gasilsko društvo	96. redni Občni zbor PGD Trzin (v dvorani KUD)
24.-28.02.		Društvo prijateljev mladine	Delavnice med zimskimi počitnicami
28.02.	21.00	Študentski servis Domžale in KUD F. Kotar Trzin	KIŠTA (sodelujejo: Egida, Leelojama, Bily's private parking, Alya)
1.03.	11.00	Turistično društvo Trzin	Pustni karneval – zbirališče: ploščad za Občino Trzin
1.03.	19.00	Društvo prijateljev mladine	Pustovanje v dvorani KUD
10.03.	10.00	TD in OŠ Trzin	Regijsko tekmovanje »Turizmu pomaga lasna glava« v dvorani KUD-a in OŠ
11.03.	18.00	TD, OŠ Trzin, vrta Žabica in Palčica	Gregorjevo, na mostu pri OŠ Trzin
14.03.	18.00	Turistično društvo Trzin	predavanje g. Rajka Vuga ob barvnih diapozitivih: O balkonskem cvetju, zasaditvi in vrtarstvu po svetu - OŠ Trzin
21.03.	18.00	KUD F. Kotar Trzin	Zbor članov KUD-a (dvorana kulturnega društva)
28.03.		Društvo prijateljev mladine	Občni zbor društva
29.03.	19.00	Turistično društvo Trzin	Občni zbor društva v dvorani KUD
Marec		Žerjavčki	Računalniški tečaj

NAPOVEDUJEMO:

25.05. 10.00 PD Onger Trzin Zaključek "Rokovnjaškega pohoda" (Trojane - Limbarska gora - Trzin) v Trzinu

Obvestila:

- **Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek (Planinski krožek za osnovnošolce vsako sredo od 15. do 16. ure (učilnica zemljepisa), srečanja za dijake in študente vsak drugi četrtek v mesecu od 20. do 22. ure v društveni hišici).**
- **Žerjavčki vabijo vse, ki bi se jim radi pridružili v njihovem društvu, vsak ponedeljek ob 16. uri v Bar »Doza« (zraven pizzeriji).**
- **Ob ugodnih snežnih razmerah lahko vsak vikend smučate na smučišču v Dolgi dolini. Vabi Smučarsko društvo.**
- **Aerobika TNZ je vsak TOREK ob 20.00 uri in ČETRTEK ob 19.00 uri v telovadnici OŠ Trzin (informacije: Andreja, tel. št. 041/748 - 333).**

Babica je imela tri odrasle vnuke, za katere je domnevala, da je nimajo preveč radi. Da bi ugotovila, kako radi jo imajo, jih je preizkusila.

Prvi dan je povabila prvega vnuka na sprehod ob reki. Naredila se je, kot da ji je spodrsnilo in "padla" v reko, nato pa zavpila na pomoč. Vnuk je skočil v reko in jo rešil. Naslednji dan je vnuka pred hišo čakal nov Mercedes, za brisalci pa je bil zataknen listek z napisom: "Hvala, ker si me rešil! Tvoja babica."

Drugi dan je na sprehod povabila drugega vnuka. Prav tako se je naredila, da ji je spodrsnilo in skočila v reko, nato pa poklicala na pomoč. Vnuk je skočil v reko in jo rešil. Naslednje jutro je drugega vnuka pred hišo čakal Mercedes z lističem za brisalci: "Hvala, ker si me rešil! Tvoja babica."

Naslednji dan je preizkusila še tretjega vnuka. Povabila ga je na sprehod ob reki in se zopet naredila, da ji je spodrsnilo. Skočila je v reko in poklicala na pomoč, toda tretji vnuk se ni niti ozrl, temveč je nadaljeval svojo pot. Naslednje jutro ga je pred hišo čakal nov ferrari, v njem je bil kovček z desetimi milijoni dolarjev, za brisalci pa je bil zataknen listek z napisom: "Hvala, ker si me rešil! Tvoj dedek!"

SLASCICARNA OGER

stari Trzin, Mengeška 26
Nudimo vam veliko izbiro poročnih in otroških tort po tujih katalogih, domačo potico, ročno izdelane domače piškote in ostale slaščice.

Stalno na zalogi: torta za DIABETIKE

VASA POSEBNA ZELJA!

Vl prinesete sliko, mi po njej naredimo torto!
Tel.: 564 20 50, odprto vsak dan od 7. do 21.30 ure

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve

Habatova 78, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

BAHNE®

Loren Line

POPOLNA TOPLOTNA TEHNIKA

Plinski center Ljubljana

Verovškova 70, Ljubljana, tel.: 01/565 86 30, 01/566 16 12
http://www.loren-line.si e-mail: loren.line@siol.net

Nudimo Vam celotne storitve pri izvedbi ogrevanja na plin:

- izdelavo projektne dokumentacije notranjih plinskih instalacij,
- ogled objekta in izdelava predračuna brezplačno,
- najem plinohrama v kolikor ni zemeljskega plina,
- pridobitev soglasij,
- izdelava notranjih plinskih instalacij,
- dobavo in montažo plinskih peči,
- dobavo in montažo radiatorjev po izbiri strank,
- sanacija dimnika (s soglasjem) v kolikor je potrebna,
- pooblaščen servis Junkers.

Ugodni plačilni pogoji za vsakogar!

Plus - grejmo se z njim!

Čistilni servis

Depala vas d.o.o.
Depala vas 5, Domžale
Tel.: 01/72 41 657, 041/695 339, 01/72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi penio • vse vrste preprog • vse vrste zavese (tudi lamelne zavese) • tapisine in tapie podle ter marmor

Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih
Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem.
Odprto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h.

Čistilni servis

HP HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE

KURILNEGA OLJA

Možnost plačila na obroke

Doheno 75, 1234 Mengel

Telefon: 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

RENAULT

SAMO DO 28.2.2003

VOZILA L.2002 PO IZJEMNO UGODNIH CENAH.

POPUST DO 650.000 SIT

Količina vozil je omejena

RENAULT
AVTO SET d.o.o.
Dragometl 26, Domžale

POSREŽILO: 24h
KAMARNO od 8 do 18 ure
SERVIS: od 8 do 17 ure
SOBOTA: od 8 do 13 ure

Prejeto avto: 01/723 111
041/748 333
Naravnost: 01/723 232
Naravnost: 041/69 100 202
Fax: 01/723 494
E-mail: www.avto.set@netnet.si

BENOTOURS

turizem in prevozi

Bernard Jesenko s.p.
Jezero 87
Preserje

tel.: 01 4239810, 041623-663, 041644-588